

**SRIRANGAM SRIMATH ANDAVAN ASRAMAM
COIMBATORE**

ACHAARYA VRUKSHAM

SPECIAL SUPPLEMENT ON THIRUVAADIPPOORAM

AADI POORAM 2024

CONTENTS

S.NO	TOPIC	PAGE NO.
1	THIRUVAADIPOORAM-BIRTH OF ANDAL	1
2	ON ANDAL'S THANANS-BY ANBIL RAMASWAMY	2
3	NACHIYAR THIRUMOZHI-BY ANBIL RAMASWAMY	3
4	ANDAL'S SPECIAL AFFECTION FOR SWAMY DESIKAN	5
5	TRIBUTE TO ANDAL	6
6	ANDAL'S PRAYER FOR NITYA KAINKARYAM	8
7	FIRST SLOKAM OF GODHASTHUTHI	15
8	KODAI TAMIL PUZZLE BY MALATHY BALAJI	17
9	THIRUPAVAI-AVATARIKAI BY ANBIL RAMASWAMY	19
10	WHAT GODHAI TAUGHT US	22
11	ஸ்ரீ ஆண்டாள்	24
12	ஸ்ரீ ஆண்டாள்	25
13	கோதை கீதம்	29
14	ஆண்டாளின் ஏற்றம்	30
15	திருப்பாவையின் ஏற்றம்	31
16	திருப்பாவையின் சாரம்	36
17	திருப்பாவை	39
18	ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம்	42
19	பரக்க விழிக்காத குரக்கரசன்	45
20	நாச்சியார் நமக்களித்த அமுதம்	49
21	ஆண்டாள் படியுங்கள் ஆண்டவனை எளிதாக உணரலாம்	51
22	கோதை நாச்சியாரின் கோதை தமிழ்	53
23	கோதை நாச்சியாரின் தமிழ்-பதில்கள்	55
24	திவ்ய ப்ரபந்தம் -பாகுர புதிர் கோதை தமிழ் புதிர் பதில்கள்	57

**ANDAL-WHEN SHE WEARS THE GARLAND,
SHE IS FILLED WITH KRISHNA**

Art by Lakshmi maniappan

Thiruvadipuram - the birth of Sri Andal... 'திருவாடிப்பூரம்'

Thiruvadipooram [Puram Nakshathiram in the month of Aadi] - a most blessed day for all Srivaishnavaites - for this day marks the birth of Kothai Piratti [Andal]. Andal was the most unique combination of divine wisdom coupled with devotion non-pareil. A paragon of virtues - supreme example of single-minded devotion in serving the Lord, as clearly brought out in her great prabandham of 30 hymns "Thiruppavai".

Thiruvallikkeni Andal

Andal's birth occurred in the 98th year of Kali Yuga - Nala Varudam - in the month of Aadi - shukla paksham - chaturthasi day. She was found in a thulsi garden at Sri Villiputhur by Vishnu Chithar [Periyazhwaar]

Our Acharyar in his 'Upadesa Rathina Malai' hails the day as 'Periyaazhwar pen pillaiyai Aandal pirantha thiruvadipurathin seermai'. Uyyakkondar says in the thanian visualizing Srivilliputhur as a very special Divya desam where Hamsam [anna pakshi] known for its power to separate milk from water are abundant and hails Andal for the verses with which she offered garlands to the Lord.

Sri ANDAL is the quintessence incarnation of Shri Bhuma Devi, the divine consort of Sriman Narayana, who took birth on this earth to liberate suffering human beings from worldly bondage. Today, there will be grand procession [purappadu] of Andal at Srivilliputhur, Srirangam, Kanchipuram, Thiruvallikkeni and many other divyadesams. The 10 day celebrations are on at Thiruvallikkeni also, which culminates today.

Her philosophy is clear and unmistakable. She says 'immaikkum ezhezhu piravikkum patraavan, nammai yudaivan Narayanan nambi' - "Sriman Narayana is our refuge now and forever and He will not let us down, for we are His possessions".

On Andal's Tanians

By Anbil Ramaswamy

TANIANS

- Two tanians:

1. *Alli naaTTaamarai mEl aaraNangin in tunaivi
Malli NaaDaaNda maDa mayil
Aayar kula vEndanaagathaAL then puduvai
vEyar payanda viLakku*

Meaning:

- Sri Andal (alias gOdaa) is held in great esteem being the intimate friend and fellow spouse of Goddess Mahaalakshmi (the divine Periya piraaTTi) who sprang from the great lotus that bloomed with charming petals; Sri gOda is said to be with the tender frame (of limbs), beautiful like the young peahen and very attractive as she captivated the minds of all in Tirumalli naaDu; she earned the grace and love from the heart of Sri KrishNa (*aayarkula vEndan*) and she is the rising star as the daughter of Sri Periyaaazhwaar of *vEyar kulam*, in the beautiful town of Sriviliputtur"

2. *kOla suri sangai maayan sevvaayin guNam vinavum
seelathinaL, then tirumalli naadi, sezhun kuzhal mEl
maalait toai thennarangarukku eeyum madippuDaiya
sOlaikkiLi, avaL tooya nar paadam tuNai namakke*

Meaning:

- We resort to the holy and divine pair of feet of Sri Andal as our sole refuge. Her pair of feet is very auspicious and enjoyable (*bhOghya*). Sri Andal asked the great *Paanchajanya* (the divine conch of Lord VishNu) which is beautiful and abounds in spiral lines, about the extraordinary merits and sweetness of the rosy lips of Lord KrishNa (*maayan*). She is the queen of the South and has the good fortune of offering to God Ranganatha, the fragrant garlands of flowers after having worn them on her dense locks of tresses. She is like the lovely young parrot (for she has sung two great hymns, Tiruppavai and Naachiyaar Tirumozhi) abounding in mellifluous songs reminiscent of the sweet utterances of the parrots in the bowers
(Translations from Dr.V.K.S.N. Raghavan)

Lord Sri Krishna took the avathar with birth among those who graze cattle in dense forests, grew among cowherd folks – when we dedicate ourselves to our mighty Lord, the bond with the faultless **Govindha** is irrevocable – eternal and ever lasting – a bond, even God cannot separate. Thiruppavai and Nachiyar thirumozhi glitter with simple yet most powerful words that lift us and make us surrender to the eternal Sriman Naryaana.

Andal prays to the Lord who slept as a child on a fig leaf during Mahapralaya, the great deluge. She appeals to that Lord holding the milky white conch that would reverberate, to hear our aspirations, grant that wide drum, persons who would sing pallandu, bright lamp, festoon and flags and more as her group has performed the margazhi rites as decreed by the elders.

Naachiyaar Thirumozhi

By Anbil Ramaswamy

This comprises of 143 stanzas in 14 decades delineating on the following:

1. Andal prays to *Kaama dEvan* or Manmathan for making KrishNa her husband.
2. Andal requests KrishNa not to destroy the toy-houses constructed by her and her peers while playing with the sands of the riverbed
3. Andal prays to Lord KrishNa to give back their garments- that he had stealthily taken away. This episode is based on the "*Vastra apaharaNa*" incident described in the 10th skhaanda of Srimad Bhaagavatam
4. "*kuDal izhaithal*" – a kind of design game in which a proper pairing of markings would indicate success in one's undertaking - in the present case, union with KrishNa.
5. GOda requests her pet cuckoo (*karumkuyil*) to call the Lord for putting an end to her separation from him
6. Andal describes to her friend a dream she saw in which she goes through the various steps of her own wedding with KrishNa.
7. She enquires *Paanchajanya* (divine conch) that the Lord to reveal the secrets of his proximity to the Lord
8. Andal sends clouds as her messenger to inform KrishNa of her trauma in being separated from him
9. Andal pleads with the Lord of TirumaalirumsOlai expressing her pangs of separation
10. Andal pleads with four flowers, three birds, one cloud, a sea and a close friend requesting them to unite her with KrishNa.
11. A "*nindaa sthuti*" on Lord Ranganatha
12. Andal pleads with her peers and elders to take her to places connected with KrishNa
13. Andal pleads with her peers to bring fans made of TuLasi leaves etc that have connections with KrishNa to relieve her pangs of separation.
14. At long last, Andal achieves what she has been pining for and finds KrishNa in Brindaavanam

Each decad is heart rending and brings out picturesquely the trauma of separation (*visEsham*) from her beloved and the joy in union with him (*samsEsham*)

- The dream theme contained in the 6th decad describing her dream of marriage sets forth the procedure of the wedding rituals faithfully as was being followed in her days.
- This decad "*vaaraNam aayiram*" is being sung in all south Indian weddings when the game of rolling coconuts as ball is played between the bride and the groom and provides a whopping fun fare to the spectators. (It is not known if this is the practice in North India too)
- A question arises whether it was proper on the part of Andal, a Paramaikaanti, to fall at the feet of *Devataantaram* like Kaaman. (*naanyam dEvam namaskuryaat vishNu paadaabja samsrayah*). Several explanations have been given by Poorva acharyas. Some of them are indicated below:
 - When in a desperate mood (*vyaamoham*), rules of Saastras are said to fall apart.
 - When it is for the purpose of Emperumaan, it is not a defect. It will be repugnant only when anything is asked for other than Perumaal
 - *Vyamoham* is Ok. But the means adopted is not correct
 - It is true that in those days, spinsters used to observe "*ananga nOnbu*" to get themselves married before it became too late. This has precedent in the "*Kaartyaayani Vratam*" for rains during periods of draught. This was considered a

"*naimittika karma AnushTaana*" that came under the exceptions in ancient scriptures.

- When Andal has emphatically declared "*narayananE namakkE paraitaruvaan*", "*eRRaikkum ezhEzh piravikkum untannOdu uRRomE*" "*UnakkE naam aaT seivOm*" and "*maRRai nam kaamangaL maaRru*" etc, it is impossible to imagine that she would have done *dEvataantara bhajanam* under any circumstances
- Can we expect this kind of misdemeanor on the part of the daughter of Periyaaazhwaar, the great Achaara seelar?
- **Andal did not do *dEvataantara bhajanam*. But she appealed to the "*antaryaami*" of manmathan, which is the Lord Himself.**
- **She was praying to Krishna who is "*manmatha manmathah*"**
- *Taasaamaa virabhoor souri smayamaana mukhambujah/ Peetaambara sragvee saakshaat manmatha manmathah//*
- Pradhymnan is the emanation of the Lord and was known as '*manmatha amsam*'.
- Is not the Lord called "*KaamadEva, kaamapaala, kaamee*" in VishNu sahasranaamam? So, KaamadEva here refers to Bhagavaan Himself and no one else.
- MadanagOpala murthi is also known to have sugarcane bow, flowers as arrows and flag with the figure of fish decorating it. Therefore, her prayer to him is well within the Saastric paradigm.
- She says "*unnaiyum mumbiyaiyum*" "You and your brother. There is no reference to a brother for Manmatha, the cupid. Therefore, it only refers to Perumaal.
- **What is the meaning of "*manmatha*"? One who churns the mind. It is Bhagavaan who does this all the time using his "*maayaa*"**

Of the incarnations of Sriman Narayana, His descent in human form as Krishna has been glorified as the most accessible and endearing. Among the Azhwargal, Sri Goda devi [Kothai Piratti @ Andal] is unique and her immortal hymns of Thiruppavai and Nachiyar Thirumozhi, do stand out. Thiruppavai is on ceremonial austerity [Pavai nonbu] and her singleminded devotion in service to the Lord is explicitly abundant.

ANDAL'S SPECIAL AFFECTION FOR SWAMI DESIKAN

ANDAL seems to have created a situation to receive MangaLAsAsanam from Swami Desikan as soon as possible instead of waiting for Swami Desikan to come to Her Sannidhi inside the temple. Hence, She came to where Swami Desikan was, as if to welcome him to Her dhivya dEsam as soon as She could. In the case of AchArya RaamAnujA, She left Her sanctum (Garbha graham) and rushed to welcome him as Her elder brother for fulfilling Her pledge to offer 1000 vessels of akkAra-adisil to Lord SundararAjan of ThirumAlirum ChOlai. After that reception to AchArya RamaunjA, the ThiruppAvai Jeeyar, She never went inside Her sanctum and stays even today at the ardha manTapam. In the case of Swami Desikan, She engineered to arrive in front of the house outside Her Thiru MaaLikai Veedhi, where Her parama bhakthan was staying during his visit to Her city. Moved by that extraordinary display of Vaathsalyam and dayA of ANDAL, the LOka MaathA, our Kavi Simham poured forth in rapture his eulogy of Her anantha KalyANA guNams. Thus originated the GodhA sthuthi and its 29 sLOkams.

....www.sadagopan .org

Tribute to Sri Andal on Thiruvadi Pooram

By Sri U.Ve. Mahavidhwan Elayavilli Srinivasa Bhuvarahachariar Swami
M.A (Retd) Prof of Sanskrit, Alwar Thirunagari

Srimathe Ramanujaya Namaha
Srimathyai Godayai Namaha
Srimathe Baladhanvi Mahagurave Namaha
Srimad Varavara Munaye Namaha

Sri Andal's greatness is unparalleled and beyond the ken of speech and writing. Of the three divine consorts namely Sridevi, Bhudevi and Neeladevi, she is the incarnation of Bhudevi and excels the other two due to following reasons. They are worth remembering on this happy day of her birth festival. That is the proper way of paying our tributes to her.

1. Sridevi and Neeladevi are not born in this world without the company of Sriman Narayana. But SriBhudevi incarnated in this world leaving the company of her Lord at Srivaikunta. She was born at Srivilliputtur as the dearest daughter of Sri Vishnuchita or Periyalwar.

2. As she was the incarnation of Bhudevi , she was worried about her children who are lying on her lap, i.e., in this mortal world. So when she was retrieved from the deluge by her Lord Sriman Narayana in the form of an wild boar, she requested Him to tell Her the easiest means of salvation by having recourse to which all Her children could reach Srivaikuntam. The Lord told her "If a man sings songs of devotion and offers garland to Me, I will be pleased to entertain Him to my world". Sri Bhudevi replied "O my dear! My children (mortals) are steeped in the ocean of ignorance. Therefore I will go down to the mortal world and sing devotional songs (pamalai) and offer You flowers of garland (poomalai) on their behalf. If they recite these songs and offer garlands to You, You must certainly bless them with your service, putting an end to their cycle of birth and death, the root cause of all their sufferings". The Lord became speechless on observing the mother's affection. He gladly consented to do so and bade farewell to her. So she came down to this world as Periyalwar's daughter. This kind of motherly affection is not to be seen in the case of the other two spouses namely Sridevi and Neeladevi.

3. This behavior of SriBhudevi (Sri Andal) is reminding us of a mother's benevolent attitude. When her child is afflicted by a severe malady the mother takes a strong dose of medicine. That medicine cures the child when it drinks the mother's milk. All the mortals are suffering from the disease called Samsara (birth and death) for their sake Sri Andal took the medicine namely birth in this world. This proves her unlimited affection for her children.

She offered garlands and sang two divine poems Thiruppavai and Nacchiyar Thirumozhi for our sake. The moment we sing these songs or offer flowers to Him, He thinks of His promise to SriBhudevi and keeps up His promise by granting salvation to all of us.

In Thiruppavai She made it very clear to us that taking refuge unto the lotus like feet of Narayana is the sole means of salvation. But Acharya Abhimana is much easier and the safest means of salvation.

She declared in Nacchiyar Tirumozhi that whenever a man takes refuge unto the lotus like feet of the Lord, he is not sure of reaching the abode of the lord. It is because the Lord is free to act according to His whims and fancies i.e., He is Swatantra. He may look at our sins and may push us down to this world or He may grant us salvation by showering His grace on us out of pity. Thus He may act in either way. But an Acharya is full of the milk of human kindness and will never allow us to be born in this world. He is sure to get us a berth at Srivaikunta by his strong recommendation to lord. So Acharya Abhimana i.e., the Acharaya's unbounded affection alone is the surest and safest means of salvation. This cardinal and very secret principle of our sampradayam which was closely guarded by our Acharayas was first brought to light by Sri Andal, which none other had done. Thus we can go on sketching the unique and distinctive features of Sri Andal. Now our duty is to sing her divine songs in front of Andal and Rangamannar by way of service to them.

Srimatyai Sri Godhayai namaha:

Srimathe Sri Varaha mahadesikaya namaha:

Sri ANDAAL's PRAYER FOR NITYA KAINKARYAM

(Small effort to understand by: Adiyen Krishnakumara thatha dasan, Pune)

INTRODUCTION:

Sri Andaal, in her sacred verses in Tamizh called THIRUPPAVAI, brings out all her desires for Sri Kannapiran who is none other than Sriman Narayanan, towards granting HIS boons. The submission through the 1st 15 pasurams, explains first and makes her mission to be ready with the girls, properly educating them the importance, purpose, principles and procedures in doing the worship. Now, from the 16th pasuram, Sri Andaal exhibits the actions and executions. In the 15 pasurams or verses, she fully endorses the joy of worship by going to temple where the lord resides. That is from verse 16 to 21, Sri Andaal is waking up one by one and everyone until Sri Kannapiran is waken up after Sri Nappinnai Piratti and then worshiped for HIS grace, boon of kainkaryam, for ever. The purpose of this vyaasam is being attempted to understand with adiyen's limited and little knowledge but so gained from various works and articles by rich authors, scholars and pandits who have presented vyakyanam for this Thiruppavai. In order to taste the nectar of this Tamil literature and treasure, adiyen wish to invite all with folded hands. Adiyen may be excused for any mistakes and thereby interpretations but request to take only the essence of the truth conveyed.

WORSHIP KRISHNA, THE ULTIMATE:

Sri Andaal through the 15th verses already woke up accompanying little girls and formed the group. These united girls reached the temple of the Lord. In fact, they know that it is the Temple place or the palace where lord Krishna HIMSELF and foster father Nandagopan and others all reside. They find that the huge ornate doors and the doorstep are not open but bolted with guards standing on either of it as sentries. The

girls, therefore, address the gate-keeper and ask him to open the bolts to allow them in. The girls make their request with the gatekeeper. Being small girls from the cowherd community, they wish to seek the grace of the Lord. The Lord has made earlier, promises to us. They further plead that as per HIS order, with pure minds and bodies, they have come now to sing the wake-up song for Him. They ask the gate-keepers not to stop but permit their entry by opening the gates to enable them do the prayer and receive Lord's grace. So, she wakes up, the lord, the Ruler of many kings. She also attempts to wake up Lord Krishna and his brother Balarama, praising the Lord as the one who rose up in order to measure the three worlds and the one who is wearing an golden anklet in red colour. She requests and gets them wake up saying not to sleep further. These are portrayed in the pasurams 16 and 17.

SRI KANNAN AND NAPPINNAI

Next from 18 to 20th pasurams Sri Andal praises the closeness and inseparable feelings between Sri Kannan and Nappinnai. Therefore, she wakes up the Lord's consort Nappinnai. She uses and calls her by relation- the daughter in law of Nandagopan. His body is strong like powerful elephants combined in one to fight out any war front. He also has a broad shoulder and saw many enemies controlled by him and no defeat. And one whose broad shoulders have known no defeat, Andal describes Nappinnai -- one who has fragrance in her hair and asks to wake up opening her beautiful eyes. She calls to come out and see that many birds are awake and chirping on the lines laid out for the creepers, indicating the dawn. Andaal further describes Nappinnai hands as they are like red lotuses, bangles making nice sounds like jingles in joy. So, Nappinnai with her nice hands should consider to come up and open the door to make everyone happy. Although Sri Andaal loves the way lord Krishna sleeps. On seeing the beautiful bed as well the pose, she likes very much and wants HIM not to get disturbed immediately and so she enjoys everything around HIM. The Lord is in his sleeping chamber, on a majestic cot with legs made of Ivory and an ambience heightened by the tall lamps, resting on a soft mattress with beautiful Nappinnai, bedecked with beautiful flowers in her tresses. She is by His side and

leaning on His broad chest. The girls tend to ask Him to open His mouth. But later, they changed to approach through Nappinnai. They wish to ask Nappinnai, exclaiming on her beautiful eyes, to let them go to the Lord as well allow Him to wake up. Although much time passed after dawn, and difficult for Nappinnai bear HIS separation from her even for a second. She must understand that sleeping like this is not fair, as many await to see and receive the Lord's grace. Therefore, she must give up this nature. Next in her attempt, she tries waking now up Perumal and Nappinnai together. He is the Lord to protect all those devas who asked for HIS help but forgot the same. They, being poor avatar girls came to HIM and beseech by singing HIS glories. So, they plead before HIM that HE should come out to give them the grace. They asked Nspinnai to consider their request to inform Kannan that they are waiting for HIM. As Kannan would do anything for Nappinnai, the girls wish to receive things like a fan, mirror and make HIM ready for bathing. They well knew that Nappinnai piratti is so kind and merciful to them and saw her open the door, for the girls. In the 20th verse, Sri Andaal shows a symbolic Aacharyan. He is the one giving us encouragement to follow Perumal instead of going behind demi-gods. He is who educates us substances of Vedas, in a simple and understandable way. Acharyan is like (Nappinnai) Piratti who is ready to give us three things fan(Dhvayam), Mirror (Astakashar) and Perumal.

HIS GREATNESS AND VALOUR:

The 22nd pasuram makes us understand that Sri Andaal and her group have almost success to approach and worship HIM. Sri Andaal describes HIS greatness. She asks HIM to wake up calling, Nandagopan Son, the owner of magnificent cows that yield milk in torrents. She praises that He is one who protects us all in this world. All the enemies lose to HIM, all their courage on seeing HIS valour and seek refuge at HIS feet. Likewise, the girls sate that being ardent devotees, they sing the glory, praise, and offer their worship at HIS feet Now, Sri Andaal proceeded to wake up the Lord and sing His Praise. In this process, the first step is to wake up, then beseech the Lord to gently open His eyes. This act

resembles beautiful red lotus flower blossoming, as HE would gently open eyes and look at us. Therefore, they plead before HIM, to open both the bright eyes, very slowly and gently, as like the Sun and the Moon shine at the same time. The reason for this plea is that in case the Lord opens both HIS eyes, their sins and sorrows would be absolved at once, by HIS abundant grace. The next pasuram gives how Sri Andaal praises Sri Kannan as a Lion. Yes, being a young Lion to Yasodha, HE should show HIS majestic appearance. The lion crouching in sleep inside the mountain-cave during the rainy season, while after being awake opens its fire emitting eyes and a loud roar. She describes HE is a beautiful lion, to give them a sight to enjoy HIS walking. By being seated, HE could hear their pleas, wishes ver comfortably. Sri Andal cleverly stresses and uses the word, Simhasanam because when Perumal promises something while being seated on a Simhasanam. This pasuram explains also the fortune or the phalan of Saranagati, at HIS lotus feet. Once done, it becomes HIS duty and responsibility for granting with good or bad. In pasuram 24 she starts singing His praise, rhythmically, referring to HIS various victories. She sings that HE is who measured the whole world praise HIS feet; HE who destroyed the entire SriLanka praise HIS valour; HE who destroyed a demon came in the form of a cart; praise HIS fame; HE who vanquished two demons in the form of a calf; praise HIS act; HE who picked up a hillock to protect people from the rain! praise HIS greatness and kindness; praise to the sharp spear in HIS hands that kills all enemies. The 25th verse details Sri Kannan's glory and leelas. Lord was born as Krishna to one woman (Devaki), but was hidden and brought up as the son of another woman (Yashoda) .He killed the demon Kamsan who planned to harm HIM in many ways, but HE created terror in his mind and made his stomach burn like a raging fire. Sri Andaal says, as group all girls have assembled before HIM to pray HIS glory. If Lord would bestow grace on them to fulfil their desired wishes, they could rejoice and get rid of all sorrows to live happily ever. In the next 26th verse she praises the Lord, Sri Kannan recalling HIS beauty in various forms. The Lord is in the colour of deep blue pearl, HIS Conch

called Panchajanyam is milky white hued, that sounds and trembles the whole world and has huge spaces inside. The Lord, resting on a peepal leaf in the ocean during the pralaya times, is protecting all the devotees. HE should bless the group of girls with the lamp and the flag, that HE holds for the protection of all. She says that these are what they would require for the worship performing holy Vratam by them during the Margazhi month. HE should bestow all these by HIS grace. In this verse, she is at His feet, singing His praise in verse after verse showing that she is very satisfied for the purpose of Nonbu getting fulfilled.

PRAYER FOR THE REAL BOON:

She is now, in front of the Lord and addresses HIM as one who wins over those who are not willing to join Him or vanquishes those who are not following the righteous path and sings in praise and seek gifts from HIM that the nation will be enamored of. Also, Sri Andaal wants as her desires, from HIS hands lovely garlands and ear rings and many other ornaments; then lovely garments. These devotees, hence could adorn as all the gifts are given by HIM. In fact, such beautification would be for HIMSELF and enjoyment. In order to express the unbounding happiness, along with new dressings, all would now eat milk rice ie rice cooked in milk and ghee on it to increase taste and delicacy. The poured ghee should flow down the elbow when taken. All these would show internally and externally HIS devotees are in unison with HIM blessed for happiness by HIS gifts. The food is nothing but HIS grace and kind prasadam tasting which all would remain together in happiness and bliss. All these emotions are described in the koodaarai vellum seer Govinda verse. As it's subsequent stance in the 28th verse, she shows how low by birth, living and simple cowherds driving everyday their cattle to the forest to meet their day to earn for bread and life. But before the Supreme lord, they possess no knowledge and intelligence but remain closer to HIM. They are really fortunate to be born in this clan and be with HIM. The Lord Himself, is truly blemishless Govinda. The relationship and the bondage with HIM by them cannot ever be broken, Although, as small

girls, with no real knowledge, out of pure enthusiasm and deep love only, they took for granted the liberties with HIM, to call by names, simple and singular. HE, being one with greatness and Supremacy shouldn't have been called by such small names. Therefore, they all plead a pardon but to grant the required "parai", as what they seek from HIM. This is special because this is the real boon.

THE NITYA KAINKARYAM:

She describes in this verse the main purpose with which they undertook the vrat or nonbu that is now to get fulfilled. The reasons they have assembled before HIM, in this very early morning, pray falling at HIS lotus feet, singing in praise are to receive HIS gracious blessings only. The Lord is born in the cowherd community that breeds the cows and earn their life. HE would not refuse their worship but surely bestow what they desired. grace on us. She reminds that today they are at HIS feet to get the grace with boons. But the kainkaryam and services to be offered to HIM should be for entire life as well as for ever life after life of seven subsequent births. As privileged to have HIS relationship every time the lord makes HIS avathara presence, all bhaktas would offer worship only to the Supreme only and none The boon so receive should ensure that any other desires other than this are removed from hearts and minds. So the real boon from HIM is the worship and serve the Lord. According to Sri Andaal, unwavering, unconditional devotion and total surrender to Sri Krishna at all times and occasions is what required by HIS devotees. Whener they are to be born, they would serve the feet of Sri Kannan that should be blessed by HIM is what the ultimate purpose of life which are revealed therein.

THE SUPREME, WHO ONLY GRANTS:

In the ending pasuram 30 of Thiruppavai. Sri Andaal concludes her poetry with the expected fortune and benefits that would accrue by reciting the Thiruppavai with full of devotion. She praises starting HIS glories such as HE is Madhava; HE is who churned the oceans to take the Amrut for the devas; HE is the one who killed the demon Kesi. These are the little girls whose faces are as bright as the full moon and have come to

this Supreme for getting their desired boon from HIM. Thiruppavai is the great garland of Tamizh song, full of devotion describing the holy path of worship and surrender to the lord. This one having 30 verses in it, is written by the daughter of Sri Periyazhvar. Tho ardent devotees who recite these 30 verses and pray the Lord whose four shoulders that are strong, whose eyes are bright red, will forever obtain the grace and blessings of the Lord and remain happy.

CONCLUSION :

It is experienced that Thiruppavai by Sri Andaal is the remover of all distress, that shows the holy feet of the Supreme. This song being the root and source of all four Vedas. This tamil work consisting of 30 verses must be read, recited and revered by everyone in this universe. It is burden to the this Earth by those humans who don't know any of the verses. Adiyen with an intent to explain some portion from the verses with due respect and acknowledgement to the great works by all scholars, authors and predecessors. It is the blessings of the Supreme lord, Sri Andaal and Acharyan, because of which adiyen could make something. On the Aadi pooram day, the avatharam of Sri Andaal, we must sing the 30 verses of Thiruppavai, thereby hail the greatness of Sri Kannan as well as pray Sri Andaal and seek their grace by praising them at their holy feet.

SUBHAM

Sri Andal Srivilliputtur

THE FIRST SLOKAM of Godha sthuthi
www.sadagopan.org

Sri VishNu chittha kula nandhana kalpavallIm
 Sri RangarAja Harichandhana yOga dhruSyAm
 SaakshAth KshamAm karuNayA KamalAmivAnyAm
 GodhAm ananyasaraNa: SaraNam prapadhyE

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த குல நந்தந கல்ப வல்லிம்
 ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிசந்தந யோக த்ருஸ்யாம் |
 ஸாக்ஷாத் க்ஷமாம் கருணயா கமலாமிவாந்யாம்
 கோதாமநந்ய ஸரண : ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

श्रीविष्णुचित्त कुल नन्दन कल्पवल्लीं
 श्रीरङ्गराज हरिचन्दन योग दृश्याम् ।
 साक्षात् क्षमां करुणया कमलामिवान्याम्
 गोदामनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥

MEANING:

Oh GodhE! adiyEn performs prapatthi at Your sacred feet as one, who has no other recourse! adiyEn has no one else for my protection. You are the KalpakA creeper adorning the Lord standing as the auspicious Harichandanaa tree in the flower garden of the kulam of VishNucchitthar, Your father. The darsanam of the celestial Harichandanaa tree united with You as the KalpakA creeper is a blessed sight to see.

In Your limitless patience with the aparAdhis, who transgress Your Lord's commands, You appear verily like BhUmi Devi; in Your limitless compassion, You resemble MahA Lakshmi Herself. AdiyEn offers my prapatthi at Your sacred feet as the one, who has no other means.

Periazhvar Nandavanam where Azhvar found baby Godhai
 Notes on Slokam 1 by Anbil Ramaswamy

- The first line "***Sri VishNu chitta kula nandana kalpavallim'***" announces her *kulam*
All who have VishNu in their heart are "VishNuchittas" They may be called "*VishNu chitta kulam*" As a result of the *PuNyams* of such VishNuchittas, Andal was born in the galaxy of Azhwars "anju kuDikku oru santadi"
- The second line "***Sri Rangaraaja harichandana yOga drisyaam'***" announces her *wedding*. This is a Kalyaana sIOkam and a Srimukha sIOkam. No wonder, it starts with the fragrance of Sandal paste. Born as the daughter of VishNuchitta, she married the hari chandana tree, of Hari.
- The third line "***saakshaat kshamaam katruNayaa kamaalaamiva anyaan'***" **indicates** that she is Mother Earth, known for her 'Kshama" equaling that of Periya piraaTTi. Periyaaazhwar himself attests to this fact when he says "*TirumagaL pOl vaLartEn*"

Sri Andal, Srivilliputhoor Temple

Sri Andal, Srivilliputhoor Temple

KODAI TAMIZH PUZZLE

Find the Tamizh term used by ANDAL for the following!!

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

naravani

Concept & Puzzle by Malathy Balaji

For right answers, please see page No. 57 of this issue

*nILA thunga sthanagiri thatI suptham udhbOdhya krishNam
pArArthyam svam sruthi satha siras sidhham adhyApayanthI
svOchishtAyAm srajinigaLitham yAbalAth kruthya bhungthE
gOdha thasyai nama idham idham bhUya EvAsthu bhUya:*

*நீளா துங்க ஸ்தனகிரி தட ஸுப்தம் உத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதி சத சிரஸ் ஸித்தம் அத்யாபயந்தீ
ஸ்வோசிஷ்டாயாம் ச்ரஜினிகளிதம் யாபலாத் க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதம் இதம் பூய ஏவாஸ்து பூய்.*

I offer my obeisances to gOdha dhEvi again and again. She is the one who woke up krishNa who was resting on the breasts of nILA dhEvi, the one who announced her pArathanthriyam (which is the ultimate principle highlighted in vEdham) to bhagavAn himself and the one who fully enjoyed emperumAn who wore the garlands that were once worn by her.

Thirupavai Avataarikai

by
Anbil Ramaswamy

As Swami Desikan has mentioned. "mounAn mukharayanthi GuNAs TvadheeyAh", the perennial spring of Anubhavams that gushes forth when we experience the profound esoteric content of Andal's works , even a mute person like me feels compelled to place before you a few ramblings on the subject!

Anything that is correctly stated is due to the grace of my AchAryas, HH. Srimad Gopala Desika Maha Desikan Swami of Poundarikapuram Andavan Ashramam and Prakritam HH. Azhagiya Singhar of AhObila Mutt who initiated me into these studies.

All errors of commission and omission are entirely mine and I seek your indulgence in forgiving me for the same.

An Introduction

As I commenced talking about Andal, I was so daunted by the explosion of informational, inspirational, and interpretational material gathered over a whole lifetime

(i) from the 'in camera closed circuit' KaalakshEpams from our AchAryas like H.H. the Jeeyar, Ahobila Mutt, Srirangam Srimad Andavan (Tirukkudantai) and Andavan Swami of Paundarika puram Ashramam (both in their Purva ashramam and after their Sannyasa Sweekaranam) explaining the inner meanings

(ii) from the religious Pravachanams of scholars like Abhinava Desika Uttamur Swami, Srivtasaangaachar, Santhana gopalachar, Tirukkallam Swami, Prathivaadi Bhayankaram Swami, Velukkudi Vardachariar Swami and

(iii) through the more open ended Hari Katha Kalakshepams of Srirangam Sada gopachar, Embar, Annaswami Bhaga vatar (with Chapplaakattai, Jalra, Harmonium / Tamboor, Assistant singer Pinnpaattukkaalar et al).

It is impossible to cover all of the above due to the vastness of resource and absolute lack of my capacity, it is proposed to bring to light some of the nectarine Nirvahams of Poorva and Prakritam Acharyas on the nuances contained in this masterpiece of spiritual outpouring.

While Tiruppavai can be recited in full or on the "One-a-day" basis, it is difficult to stick to this schedule in a write up like this and may spill over several postings.

Diwali and Holi may be the time for revelry and merriment but the whole of Margazhi is surcharged with an aura sober and serene, and an era of spiritual awakening and awareness.

Come Margazhi! In almost all temples in every county of every town or city in the whole of the Tamil speaking world, the morning air is filled with a spiritual resurgence, what with the recitation of Tiruppavai (and as a late and perhaps an 'after thought addition', of Tiruvembavai also) reverberate through loudspeakers, broadcasts and telecasts and Bhajans by groups of devotees moving from street to street in the neighborhood.

Regarded as a 'Sunya Maasam' when routine study of scriptures is suspended, only Tiruppavai is exceptionally allowed. Breathtaking expositions of the esoteric meanings of the work explained by experts fill the day deep into the late hours. Students of our religious classes would form into groups to attend these discourses in various locations and overlapping timings with tape recorders, notebooks etc (like news reporters), pool the materials and compare the information in joint studies. That is real and fruitful utilization of one's time REAL Kala Kshepam.

O! How we miss the thrill and joy of these experiences?

Tamil literature bristles with love lores employing techniques such as Thoodu and Madal. Mutholl Aayiram and Sanga literature which depict the distinguishing feminine aspects as Acham (fear), Naanam (shyness), Madamai (Innocence) and Payirpu (Exclusive single minded devotion), the physical changes wrought by the joys of union with and the pangs of separation from the beloved etc and even Srimad Valmiki's Ramayanam take a back stage in relation to the portrayal in the Divya Prabandhams which exalt love and ennoble the soul, combining linguistic, scenic and sense effects and blending the mundane with the divine.

Devotional poetry spontaneously emerging from a God infatuated heart like that of GODha, the sweetheart of Krishna, is sure to contain much more than what appears on the surface .In Tiruppavai and Nachiar Tirumozhi, generations of Acharyas and other scholars have been and still are seeing new meanings and fresh beauties. And, the two provide an inexhaustible goldmine of such delectable material and an incomparably rich fare.

What is said of Valmiki applies with equal force to Godha .

"Tad Upagatha Samaasa Sandhi Yogam, Sama Madhuropana Artha Vaakhya badham"

For her, the words fall in place so inimitably, that you cannot alter even a comma or a semicolon without damaging the beauty and style of poetry or the depth and sense of the sentiments expressed.

**We are simply carried away by the torrential flow of Nachiyar's expressions into the unfathomable depths of her love; She not only loved but she also wedded the Lord. Nachiyar sways our emotions so much that when her heart throbs, our hearts throb too in unison!
when her mind melts, our minds melt with empathy!
when she entreats the Lord, we entreat too!
When she enjoys the Lord, we share the enjoyment equally!
Here was an Andal, where comes such another?**

Godha indeed stands out as the outstanding exponent of bridal mysticism and in this is regarded as setting a model for the Alvars themselves. Unlike the other Alvars who were all males and had to simulate a ' Nayaki bhava' (the role of a lady love), since she was herself a woman, the bhava came to her naturally. Her only ambition was to marry Lord Ranganatha.

While Nammalwar's four works are said to be the essence of the four Vedas, these 30 verses of Andal constitute the very seed of ALL the Vedas (vEdam anaithukkum vithu Aagum)

What it does?

It can destroy all our sins (pAthakangal Theerkkum).

It can show us the way to Moksham (Paraman aDi kATTum) – all in simple, chaste, Tamil.

What Gothai Taught us

www.sadagopan.org

A tribute in Tamil paid by Azhahiya MaNavALa PerumAL NaayaNAr, which summarizes the essence of what Godhai taught us:

**“yettezhutthin iNaipporuLum iraNdin poruLum
iyal valithEr Arucchunanakku Iraivar tammaithottu
vaittha maRai iRuthipporuL yellAm tonRum vahai
PuduvairkkOn Godhai kavi paadal poruL teriya-kAttinALE”**

MEANING:

Godhai, The daughter of the seer of SrivilliputthUr (VishNu-Chitthar) revealed to us clearly through Her paasurams, the esoteric and Vedic meanings (rahasyArthams) of the AshtAkshari, Dhvayam and finally, Charama sIOkam given by the most merciful Lord (PaarthasArathy) to the great warrior Arjuna on the battle field of KurukshEthram.

COMMENTS:

“Yettezhutthu” is Thirumanthiram or ashtAkshari; “iraNdin” is the manthra rathnam, dhvayam with 25 letters and “iRuthipporuL” is the Charama sIOkam of 32 letters blessed to us by GeethAchAryan using His dear sishyan and friend Arjunan as a vyAjam (excuse). This taniyan identifies the Charama sIOkam with its 32 letters as “MaRai- iRuthipporuL” or the quintessence of Sruthi (Vedam and the 32 Brahma VidhyAs of the Upanishads). The word “iRuthi” really means “last” or final. This Taniyan points out that Godhai, the daughter of PeriyAzhwAr of SrivilliputthUr performed upadEsams for us through Her two prabhandhams in a way through which the deep and profound meanings of the three VaishNava manthrams and Artha panchakam can be understood clearly by us, Her children (iRuthip poruL yellAm thOnRum vahai PuduvairkkOn Godhai kavi paadal poruL teriya-kaattinALE).

Our ThAyAr has grave concerns about our limitations in comprehending the deeper meanings of the three manthrams & artha panchakam because of our inadequate intellectual capabilities and imperfect anushtAnam. She knows that the SaasthrArtha nirUpanam (the full comprehension of the meanings of the Saasthrams) will escape our meagre intellects and therefore as the most compassionate Mother interested in our parama-hitham chose the method of UpadEsam in the time honored and proven way:

**“saasthra Jn~Anam Bahu-klEsam
buddhEscchalana kaaraNam
upadesaath Harim buddhva
viramEth sarva karmasu”**

MEANING:

It is very difficult for most of us, whose minds are easily influenced by many distractions (Chanchala Buddhi) to learn about the true meanings of saasthrArthams.

Therefore, One should have upadEsam from a SadAchAryan to comprehend clearly the tattvams like Isvaran, Jeevan, prakruthi and their relationships. One should stay away from the futile efforts of learning Saasthrams by ourselves as a route to understanding “adhyAthma-saasthra-arthavisEshams” (the saarArthams/the essential meanings of the sacred lore and the three rahasyams). Only incorrect and distorted grasp (ViparItha Jn~Anam) of the tattvams will result from such foolish efforts.

ஸ்ரீஆண்டாள்

"ராமானுஜ தயா" கோஷத்தில் --ஆறிருவரோரொருவர்
ஸ்ரீ.உ.வே. நாவல்பாக்கம் ரங்கநாதாசாரியார்

தாய். தந்தையர் :: அயோநிஜை

வளர்த்தவர் :: ஸ்ரீபெரியாழ்வார்

அவதாரம் :: நள: ஆடி: பூர்வபல்குனி (பூரம்) : செவ்வாய்க் கிழமை
அம்சம் :: பூமிபிராட்டியினம்சம்

அவதார ஸ்தலம்:: பாண்டியநாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில்
ஸ்ரீபெரியாழ்வார் வளர்த்து வந்த நந்தவனத்திலுள்ள திருத்-
துழாயினடியில்

அருளிச் செயல் :: திருப்பாவை - 30: நாச்சியார் திருமொழி 143
பாசுரங்கள்

மற்றைய திருநாமங்கள் : ஸ்ரீகோதா நாச்சியார்,
பட்டர்பிரான்கோதை, சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி சுரும்பார்
குழல்கோதை. விஷ்ணு சித்தாத்மஜா

மங்களாசாஸனம்: ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடம். திருமாலிருஞ்சோலை.
திருவடமதுரை, திருவாய்ப்பாடி முதலான 10 திவ்ய தேசங்கள்.

ஆஷாடே பூர்வபல்குந்யாம் துளஸீகாநநோத்பவாம் |
பாண்ட்யே விஸ்வம்பராம் கோதாம் வந்தே ஸ்ரீரங்கநாயிகாம் |

தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து* தலமுமுதும் கலியே
ஆள்கின்றநாள் வந்து அளித்தவன் காண்மின்* அரங்கர் மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைக் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்ற வள்ளல்* இராமானுசனென்னும் மாமுனியே*

(இராமானுச நூற்றந்தாதி -16)

பொருள்:: ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருமுடியிலே சாத்தக்கடவதான
பூமாலையை தனது திருக்குழலிலே அணிந்து வாஸிதமாக்கிக்
கொடுத்தவளான ஸ்ரீஆண்டாளுடைய அவ்யாஜமான அருளாலே
வாழ்பவர் எம்பெருமானார்; இந்த ஸ்ரீராமானுசமுனியானவர்
எப்படிப்பட்டவரென்றால். ஒரு குறையுமில்லாமலிருந்த வேதமானது.
குத்ருஷ்டிகளாலே இழிவுபெற, பூமியெங்கும் கலியே ஸாம்ராஜ்யம்
பண்ணுகிற காலத்திலே இங்கே வந்தவதரித்து, கலியின்
கொடுமையைக் குறைத்து, அந்த வேதத்தை உத்தரிப்பித்து உலகத்தை
ரக்ஷித்தருளினார் என்கிறார்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

பரஞ்சோதிதனில் தோன்றிய பெருமான் எனப் பேச நின்ற பெரியாழ்வார் பெருந்தவப் புதல்வியாகத் தோன்றியவன் ஆண்டாள். ஆனிச் சோதியில் தோன்றிய ஆழ்வாருக்கு ஆடிப்பூரத்திலே கிடைத்த பெரும்பேறே இவ்ண்டாள்.

இவளாள் பெரியாழ்வார் பெருமை மிகவும் பரவியது. உலகம் நிறைந்த புகழைப் பெற்றார். பெண்களால் புகழ் பெறுவது பெருந்தவப் பயனாகும். ஆண்டாள் வைபவத்தை அறியாதாரிலர்.

நந்தன வனத்திலே தோன்றி, பெருமானிடம் பெரும் காதல் கொண்டு, அவனைப் பெற நோன்பும் நோற்று, அச்செங்கண்மாலுக்குத் துழாய்மாலை தன் முடிசூடிக் கொடுத்து, கண்டும், கொண்டும், கூடியும் அவனை ஆட்கொண்டு ஆண்டாளாய் நின்ற பெருமை அளவிட்டுச் சொல்ல யாருக்கு இயலும்?

சந்தன மரத்துடன் கல்பகக் கொடி சேர்ந்து விளங்குமாப்போல் விளங்கும் இம்மாது நம் ஆர்த்திகளை அகற்றி ஆனந்தமுறச் செய்கிறான். பூமிப்பிராட்டியின் திருவவதாரமே இவள் என்று அவதார ரஹஸ்யமறிந்த பெரியோர் பேசுவர். வேதாந்த ஸம்பந்தாயத்தை விளங்கச் செய்ய பெருமாள் செய்த அபிநவதசாவதாரம் தனிச் சிறப்பையடையத் தோன்றிய பிராட்டியின் அபிநவ அவதாரமே ஆண்டாள் என்றும் தோன்றும்.

பெருமாளுக்கு அடுத்ததாக இன்னமுதத் திருமகள் குருபரம்பரையில் இடம் பெறுவள். இவளும் ஆகமம் போன்ற பாமாலைகளை அருளிச் செய்து அளித்தாதாதலின் குருபரம்பரையில் இடம் பெறுவள். பெருமாளுக்கும் அத்யயனம் செய்து வைப்பவனாதலின் இவள் பெரியாழ்வாருக்கு பிறகு தோன்றினாலும் இன்னமுதத் திருமகளின் நிலையிலேயே நிற்பவள்.

குருபரம்பராஸாரப் பாசுரங்களில் ஸ்பஷ்டமாக ஆண்டாளுடைய திருநாமம் பேசப்படாது போயிலும் ப்ரபந்தஸாரம் பரக்கப் பேசும் செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதி என்று ஸ்வாமி பேசுவதும், சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பதும் என்பதும், இன் தமிழ் மாலை வல்லார் என்பதும், இன்னிசையால் சொன்ன மாலை என்பதும், கண்ணூறு வாசக மாலை வல்லார் என்பதும், தூய தமிழ் மாலை ஈரைந்தும் வல்லார் என்பதும், தொகுத்துரைத்த செந்தமிழ் பத்தும் என்பதும், இன்னிசையால்

சொன்ன செஞ்சொல் மாலைகள் என்பதும் கோதைப் பிராட்டியின் செய்ய தமிழ் மாலை என்ற இடத்தில் குறிப்பாகக் கூறப்படுகின்றதோ என்றும் தோன்றும். புருஷ ரூபத்தில் ஹயக்ரீவனாயிருப்பவர் பெருமாள். அவர் ஞானத்தை அளிப்பர். ஸ்த்ரீ ரூபத்தில் வாக்தேவதை யாக விளங்குபவள் கோதை. திருநாமமே வாக்தேவதை என்பதைச் சொல்லும். தெளிய ஒதுந் திறமையை அளிப்பவன் இந்த வாக்தேவதையே.

இவள் தந்தை குருமுகமாக அத்யயனம் பண்ணினாரில்லை. ஆனால் வேதங்களின் தாத்தப்பர்யம் அத்தனையும் தெளியப் பெற்றார். வேண்டிய வேதங்களோடு என்றும் பேசினார். இவளோ, பெருமாளுக்கே அத்யயனம் செய்து வைக்கிறாள் என்று பெரியோர் பேசுவதால் பெருமாளுக்கும் குருவாகக் கருதப்படுகிறாள். ஆதலின் இக்குருபரம்பரையில் இடம் பெறுகிறாள் என்னத் தடையில்லை.

இவள் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்களோ இரண்டு. ஒன்று திருப்பாவை. மற்றொன்று நாச்சியார் திருமொழி என்று இன்று வழங்கப்பெறும் தையொரு திங்கட்பாமாலை. மார்கழித் திங்கள் என்று ஒன்றும், தையொரு திங்கள் என்று அதற்கடுத்ததும் தொடங்கும். இவற்றில் சொற் செரிவும் பொருட்சுவையும் யாரே அறியவல்லார்?

இவள் ஈடுபட்ட திவ்யதேசங்களைப் பற்றி சிறிது அனுஸந்திப்பது அவசியம். ஸ்ரீரங்கம் 10 பாடல்கள், திருக்கண்ணபுரம் 1 பாட்டு, திருமாலிருஞ்சோலை 10 பாடல்கள், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 1 பாட்டு, திருவேங்கடம் 16 பாடல்கள், துவாரகை 1 பாட்டு, வட மதுரை 1 பாட்டு, கோகுலம் 1 பாடல், திருப்பாற்கடல் 1 பாடல், மற்றவை பொது. திருப்பாவை ஒரு இடத்தின் பெயர் சொல்லிப் பாடாததால் பொது என்பர். அரங்கன் விஷயம் என்றும், வேங்கடவன் விஷயமென்றும் தனியன்கள் கூறும். சில காரணங்கள் அமைவதைப் பார்த்தால் கச்சி தேவப் பெருமாளைச் சொல்லும் பாடலும் இருக்கின்றது என்பது தேர்வு.

இவ்வாண்டாளின் பெருமையைப் பாட வந்தவர் பலர். அவற்றுள் ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதிக்கும் கோதாஸ்துதி மிகச் சிறந்தது. ஸ்வாமி தேசிகன் ஈடுபாட்டை இங்கு சொல்வோம்.

தேசிகன் ஈடுபாடு

ஆண்டாளால்தான் பெரியாழ்வாருக்குப் பெரும் புகழ் கிடைத்தது என்கிறார். ப்ரஸன்ன மதுரமான வாக்கை நீயே கொடுக்க வேணும் என்கிறார். வால்மீகி கவிஸார்வபெளமன் ஆனது உன் காதுலே தோன்றியதால் என்கிறார். திருப்பாவை முதலியன நீ அளித்த அமுதம் என்றார். மனிதர்களுக்கும், வானவர் வாழ்வைத் தரும் என்பர். பல பெருமைகளைச் சொல்லும் ப்ரபந்தஸாரத்திலே ஒரு பாசுரத்தினால் பெருமையைப் பேசுகிறார்.

அப்பாசுரம் :

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர் ஆடிப்பூரம்
மேன்மேலும் மிகவிளங்க விட்டுசித்தன்
தூயதிருமகளாய் வந்தரங்கனார்க்குத்
துழாய் மாலை முடிசூடிக்கொடுத்த மாதே
நேயமுடன் திருப்பாவை பாட்டாறைந்தும்
நீயுரைத்த தையொருதிங்கட்பாமாலை
ஆயபுகழ் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும்
அன்புடனே அடியேனுக் கருள்செய் நீயே.

ஸூத்ரங்கள் முப்பது

ஆண்டாள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பாவையினின்று இரத்தினச் சுருக்கமான வாக்யங்கள் தொகுக்கப் பெற்றன. உலக இயல்பு, பிராட்டியின் பெருமை, அருளின் ஏற்றம், பெரும் பேறு என்ற கோணங்களில் மேலே தொகுக்கப் பெற்றவை ஸூத்ரங்களாக அமையும். சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்
செய்யாதன செய்யோம்
வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் நீங்காத செல்வம்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய்
போய பிழையும் புகுதருவானின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்
அரி என்ற பேரரவம் உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து
தேசமுடையாய் திறவேலோ
தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் ஸேவித்தால்
ஆவாவென்று ஆராய்ந்தருள்
நாமம் பலவும் நவின்று..

நம்மால் போற்றப் பறை தரும் புண்ணியன்
 எற்றுக்குறங்கும் பொருள்
 இனித்தான் எழுந்திராய்! ஈதென்ன பேருறக்கம்?
 நன்னாளால் கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்து...
 பங்கயக் கண்ணானைப் பாடு
 ஒல்லை நீ போதாய் உனக்கென்ன வேறு...
 வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே!
 அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும் எம்பெருமான்
 செந்தாமரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப வந்து திறவாய்
 பிரிவாற்ற கில்லாயல் தத்துவமன்று
 இப்போதே எம்மை நீராட்டு
 போற்றியாம் வந்தோம்.
 அங்கணிரண்டும் கொண்டு எங்கள் மேல் நோக்குதியேல்
 எங்கள் மேல் சாபமிழிந்து...
 சிங்காசனத்திருந்து யாம் வந்த காரியம் ஆராய்ந்தருள்
 சேவகமே ஏத்திப்பறை கொள்வான் இன்றுயாம் வந்தோம்.
 வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து
 மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன
 கூடியிருந்து குளிர்ந்து
 சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே
 உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்
 எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர்

ஆண்டாளின் -பாமாலைக்கும் ஆழ்வார்கள் சொன்மாலைகளுக்கும்
 வாசியோ பலவுண்டு. பாசுரங்களை இணைக்கும் நயம் அத்புதம்;
 விச்வோப ஜீவ்யமான அமுதத்தைப் பருகுவோர் விண்ணுளாவினும்
 சீரியர்.

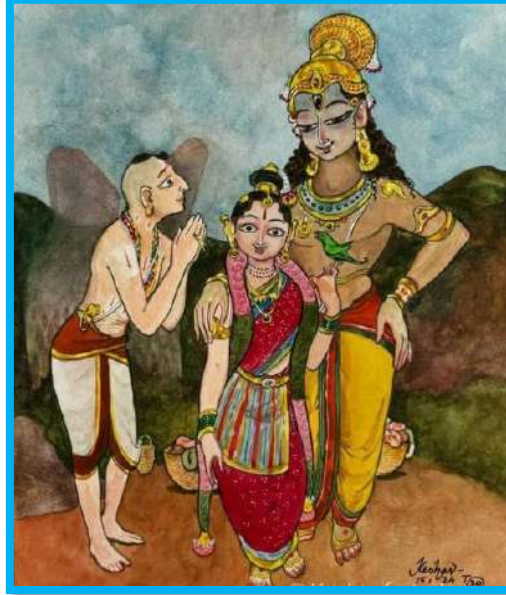
நன்றி :: ஸ்ரீ ஸேவா ஸ்வாமி நூற்றாண்டு விழா மலர்

Sri Andal, Tirukkoshthiyur Temple

கோதை கீதம்

உ.வே. Dr. ஸ்ரீநிதி K பார்த்தசாரதி, பெங்களூர்

வில்லிப்புத்தூர் வந்த மயிலோ? விஷ்ணுசித்தன் பெற்ற கிளியோ?
ஆடிபூரத்துதித்தவளோ? ஆய்ச்சியரை அனுகரித்தவளோ?
பாண்டியநாட்டின் ஞானச்சுடரோ? புண்ணியத்தின் பாக்யபயனோ?
தெய்வவடிவம் தரித்தவளோ? தரணி சார்பாய் பிறந்தவளோ?
என்னவென் சொல்லுவேன் தோழி? கோதையின் பாதம் பணிந்தேன்! (1)

மார்கழி என்னுரைத்தவளோ? மாயனின் வழி காட்டினவளோ?
அன்பின் எல்லை கடந்தமுதோ? ஆயர்பாடிக்கு சென்ற மனமோ?
இயர்பண்புகள் உயர்த்தவளோ? இன்பக்கடலில் குளித்தவளோ?
கண்ணனின் கருணைக்கு வளமோ? கருமுகில்போல் ஈன்றதயவோ?
என்னவென் சொல்லுவேன் தோழி? கோதையின் பாதம் பணிந்தேன்! (2)

வேங்கடவன்மேல் வைத்தவாவோ? பதரிநாதனை தொழுத நெஞ்சோ?
சேவைவடிவம் தரித்தவளோ? தெய்வகேள்வியை வினவினவளோ?
குயில்களுக்கூக்கமிட்டவளோ? அரியைக்கனவில் மணந்தவளோ?
பாஞ்சசன்னியத்தை வேண்டினவளோ? முகில்களைதூதுவிட்டவளோ?
என்னவென் சொல்லுவேன் தோழி? கோதையின் பாதம் பணிந்தேன்! (3)

நூறு தடாஎன்றுரைத்தவளோ? விரஹ தாபத்தில் எரிந்தவளோ?
க்ருஷ்ணசன்னதி வேண்டினவளோ? பரமபக்தியை அடைந்தவளோ?
விருந்தாவனத்தில் நோக்கினவளோ? பெருமகிழ்ச்சியை நுகர்ந்தவளோ?
அரங்கநாதனை மணந்தவளோ? ஸ்ரீசிதானந்தம் அடைந்தனளோ?
என்னவென்று கூறுவேன் தோழி? கோதையின் பாதம் பணிந்தேன் (4)

அவள் நலங்களை மனதில் வைத்து இந்த பிறவியை மாற்றுவோம் !!

Dr. ஹேமா ராஜகோபாலன்--
ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த அமுதம் என்ற நூலிலிருந்து)

ஆண்டாளின் ஏற்றம்

ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவாக்குப்படி எம்பெருமானே அபிநவமான ஒரு தசாவதாரம் பண்ணியருளி ஆழ்வார்களாக அவதரித்தார். பூமிபிராட்டி இதனால் திருப்தியடையவில்லை போலும்! தானும் ஆழ்வார் கோஷ்டியில் அவதரித்து எம்பெருமானை அனைவரும் அனுபவிக்கும்படி பண்ண வேண்டுமெனத் திருவுள்ளம் பற்றியே ஆண்டாளாக வந்து அவதரித்தாள். பெரியாழ்வாரின் துளசி வனத்தில் அவதரித்தாள். பெரியாழ்வார் பெரிய பாகவதர். தர்ம சாஸ்திரம் நன்கு அறிந்தவர். கல்ப ஸூத்திரத்துக்கு வியாக்யானம் அருளியவர். மனிதர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக ஸாதித்தவர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வடபெருங்கோயிலுடை எம்பெருமானுக்கு துளசிமாலா கைங்கர்யம் பண்ணி வந்த இவர்க்குத் திருமகளாய் தோன்றியவள் இவ்வாண்டாள். தந்தை செய்த மாலா கைங்கர்யம் அவர் குமாரத்திவரை தொடர்ந்தது. இதையே ஸ்வாமி தேசிகனும் 'தத்தே நதேந சிரஸா தவ மௌளி மாலாம் என்று பெருமாள் உகப்புடன் இவன் அளித்த மாலையை ஏற்றுக்கொண்டதாகப் போற்றுவார். 'துளசி அம்ருத ஜன்மாஸி' என்னும் கூற்றுப்படி பாற்கடலை கடைந்த காலத்தில் அதனின்றும் தோன்றிய துளசி எம்பெருமானை அர்ச்சிக்கவென்றே தோன்றியவள். கேசவனிடம் அன்பு பூண்டவள். அத்தகு துளசி அடிவாரத்தில் அத்துளசி மணத்துடன் அத்துளசியைப் போன்றே கேசவனுக்கென்றே அவதரித்தாள் ஆண்டாள். பெரியாழ்வாரும் அக்குழந்தையைத் தன்திருமாளிகைக்கு எடுத்துச் சென்று திருமகள் போல் மிக்க அன்புடன் வளர்த்துவந்தார். அவளும் துளசியிடம் தோன்றியதால் துளசிபோல் கேசவப் ப்ரீதியுடனேயே வளர்ந்து வந்தாள். பெரியாழ்வாருக்கு ஏற்ற பெண்ணாய் வளர்கிறாள். 'வாயில் பல்லும் முளைத்தில' என்பார் பெரியாழ்வார். அதுபோல இச்சிறுபிராயம் முதலே கண்ணனிடம் ஈடுபாடு! அவனையே திருமணம் செய்துகொள்ள விழைகிறாள்! மாயவனிடம் இத்தகு மால் கொண்டாளே என இவள் தந்தை வியக்கிறார்! இவள் தேவ கன்னியா, மனுஷ்ய கன்னியா என்று ஐயம் எழுகிறது! மனித ரூபத்தில் இருந்தாலும் தன் தெய்வத்தன்மையை இவள் இழக்கவில்லை! ஸ்வாமி தேசிகன் இவளை "ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தகுல நந்தன கல்பவல்லி" என்கிறார். கற்பகக் கொடி தேவலோகத்தில் மட்டுமே வளரக்கூடியது. எம்பெருமானாகிய ஹரிசந்தன விருகூத்தைச் சுற்றிப் படர்ந்துள்ள கொடியாக இவளைக் காட்டுவார்! இவள் மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படிவல் வாழ்கில்லேன்' என்று வாழ்ந்திருந்தவள். கேசவநம்பியை கால்பிடிக்க விழைந்த இவள் அவனுடன் தன் திருமணத்தைக் கனவில் கண்டாள்! தெய்வப் பெண்ணாதலால் வாரணமாயிரம் சூழ வலம் வரும் நாரணனுடன் தனக்கு நடக்கவிருக்கும் திருமண நிச்சயதார்த்தத்தை இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்குழாம் வந்து நடத்தவேண்டுமென விரும்பினாள். இவளை இப்பூலோகத்தில் பிறந்த ஒரு மானிடப் பெண்ணாக நினைக்ககூடாது! ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானிடம் ஆழ்ந்தனர். அவர்களிடம் தேவ பாவம் கிடையாது. மாறாக இவளோ தேவபாவம் பொருந்திய தெய்வீக மங்கை! பிராட்டி! இவளிடம் எம்பெருமான் ஆழ்ந்தான். 'பார்ச்வே பரத்ர பவதீ யதி தத்ர ந ஆஸீத்' என்றபடி பெருமானைத் தான் இட்ட வழக்காய்ச்

செய்தவள். 'ப்ராயேண தேவி வதனம் பரிவர்த்திதம் ஸ்யாத்' என்று இவள் வதனம் மாற, பெருமாளின் வதனமும் மாறிவிட்டதாய் ஸ்வாமி தேசிகன் பேசுவார். பெருமாளிடம் நம்மை ஏற்றுக் கொண்டு அருள்புரியுமாறு செய்த இத்தெய்வீக மணம் கமழும் பெண் பெரியாழ்வார் திருமகளாய் வந்து பூமியில் அவதரித்தது இவள் நமக்குச் செய்த அனுக்ரஹமே!

திருப்பாவையின் ஏற்றம்

'வேதேஷு பௌருஷம் ஸூக்தம்' என்பர். வேதம் அனந்தம். வேதங்களிலுள்ள எண்ணற்ற ஸூக்தங்களில் புருஷ ஸூக்தமே உயர்ந்ததாகும். எல்லா வேதங்களிலும் புருஷ ஸூக்தம் உண்டு. அது வேத முதல்வனை. பரப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கும் ஸூக்தம். அதுபோல் 'தர்ம சாஸ்த்ரேஷுமானவம்' என்பர். ஒரு மனிதன் தான் வாழும் காலத்தில் செய்யவேண்டியவை, செய்யத்தகாதவை அனைத்தையும் கூறி அவன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தர்மங்களை வகுத்துக் கூறுவதால் தர்ம சாஸ்திரத்தில் மனு சாஸ்திரம் உயர்ந்ததாய் கருதப்படுகிறது. அதுபோல க்ரந்தங்களுள் ரத்னமாய் விளங்குவது திருப்பாவை ! திருப்பாவையை அருளிச் செய்து எம்பெருமானையே வசப்படுத்தினாள் ஆண்டாள்! எம்பெருமானை வசப்படுத்தும் சக்தி இதில் உள்ளதால்தான் திருப்பாவை ஒரு உயர்ந்த க்ரந்தமெனப் பேசப்படுகிறது!

ஒரு மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ வழிகாட்டுவது தர்ம சாஸ்திரம் என்பதுபோல் வாழ்ந்து முடிந்தபின் ஏற்படும் நிலையைக் கூறுவது வேதாந்த பூமியிலிருக்கும் நாள் வரை தர்ம சாஸ்திரம் கூறியபடி நல்ல அனுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து. பகவான் சொன்னதைச் செய்து, அவனை ஆராதித்து, அதன் மூலம் அவன் உகப்பைப் பெருவதே புருஷார்த்தம்! இதுவே நம் சித்தாந்தத்தின் ஸாரம்! அவன் ஆஜ்ஞை {சொன்னது} என்ன? அவனை ஆராதிப்பது எப்படி? "ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞா ஸ்ரீபகவத்ப்ரீத்யர்த்தம்" என்றுதானே சொல்கிறோம். அவன் ஆஜ்ஞைக்கு, இட்ட கட்டளைக்கு மதிப்புக் கொடுத்தால்தான் பகவத் ப்ரீதியும் கிடைக்கும்! அவன் உகப்பைத் தவிர வேறு புருஷார்த்தம் இல்லை! "மோக்ஷத்தைக் கூட நாமாகக் கேட்கக்கூடாது" என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ப்ரபாவ வ்யவஸ்தாதிகாரத்தில் ஸாதிக்கிறார். 'மோக்ஷம்கூட காம்யமே. எம்பெருமானின் உகப்பொன்றே புருஷார்த்தம் என்று நினைப்பவர்களே பாகவதோத்தமர்கள் எனக் கருதப் படுவர். இத்தகு தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை உள்ளுறைப் பொருளாகக் கொண்டு அவதரித்தது திருப்பாவை கனியின் ரஸம் போல் திருப்பாவையில் இவை நமக்கு அனுபவிக்கக் கிடைக்கிறது. நம் பூர்வாசார்யர்களான ஆளவந்தார், எம்பெருமானார், ஸ்வாமி தேசிகன் ஆகியோர் சிறந்த ரத்ன வியாபாரிகள் போல இந்த க்ரந்த ரத்னத்தை அனுபவித்து அதன் பெருமையை நமக்கும் காட்டித்தந்தனர். வேதத்தில் புருஷ ஸூக்தம் போல், தர்ம சாஸ்திரத்தில் மனு சாஸ்திரம் போல், புராணத்தில் விஷ்ணு புராணம் போல், காவியத்தில் யாதவாப்யுதயம் போல், திவ்யப்ரபந்தத்தில் திருப்பாவையின் ஸ்தானம் முதன்மையானதாகும்!

நதியில் இறங்குவதற்கு பல துறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் சரியான துறையில் இறங்கினால் தான் தீர்த்தத்தைப் பருகமுடியும். எல்லாராலும்

திருப்பாவைக்குப் பொருளைச் சொல்லமுடியாது! சொல்வதெல்லாம் திருப்பாவை ஆகிவிடாது! பரமஸாரமான, உள்ளே நிதி போலிருக்கும், அந்தர்நிஹிதமான ஸாரத்தை த்ராக்ஷாரஸம்போல் [த்ரவீபூத த்ராக்ஷாரஸம்] ஸதாசார்யர்கள் காட்டிய வழியில் சென்றே புரிந்துகொள்ளமுடியும். "தீர்தை:யதாவத் அவகாஹ்ய ஸரஸ்வதீம் தே" என்கிறார் ஸ்வாமி தேசிகன் திருப்பாவையை ஸரஸ்வதி என்கிறார்! அந்தர்வாஹினியான [பூமிக்கடியில் ஓடும்] ஸரஸ்வதியாற்றின் துறைகள் எங்குள்ளன? "ஆண்டாளுடைய வாக்கெனும் இந்த ஸரஸ்வதிக்கு எங்கும் துறைகள் உண்டு. நீராடும் முறையோடு குடைந்து நீராடினால் அதாவது ஆசார்யர்கள் காண்பித்த துறைகளில் இறங்கினால் குடைந்து நீராடலாம் பூர்ணமாக அனுபவிக்கலாம்" என்கிறார் ஸ்வாமி.

சின்ன குழந்தையும் திருப்பாவை சொல்கிறது! 'புரியறதா?'னு கேட்டா புரியறது என்கிறது! எளிய சொற்கள்! சின்னக் குழந்தையும் புரிந்துகொள்ளும்படியான ஒரு பிரபந்தம் உண்டு என்றால் அது திருப்பாவை ஒன்றுதான்! ஆனால் மஹான்களாலும் இதைப் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை என்றால் இக்ரந்தத்தின் பெருமையை எப்படிச் சொல்வது!

இப்படிப்பட அற்புதமான பிரபந்தத்தைச் சிருஷ்டித்து பெருமாளையே ஆகர்ஷித்தவள் ஆண்டாள்! ஆகர்ஷிப்பவனையே ஆகர்ஷித்துவிட்டவள் இவள்! இந்த ஆகர்ஷிக்கும் சக்தி எப்படி இருக்கிறது? இதைத் திருப்பாவையில் காணலாம்! இதுவே இத்திருப்பாவைக்கு அவதாரிகை!

திருப்பாவை நிறைவுரை-ஆண்டாளின் அவதாரம்

எம்பெருமான் ஜீவாத்மாக்களை உய்விக்கப் பலவிதமான உபகாரங்களை பண்ணினார். பலபடியாக அவதரித்தார். ஆனால் அது போதாது என்று திருவுள்ளப்பட்டு, தாமே மீண்டும் அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணினார் என்று ஸ்வாமி தேசிகன் ஆழ்வார்களின் அவதாரத்தைப்பற்றி அருளிச்செய்கிறார். **போனார். வந்தார்** என்றபடி போய்வந்ததன் நோக்கம் முழுவதுமாக நிறைவேறவில்லை! தாமே வந்து தம்மைப்பற்றிக் கூறிக் கொள்கிறார் கீதையில்! ஆனால் ஜனங்களிடம் அது எடுபடவில்லை என்றதால் தம்மைப்பற்றிப் பிறரைக்கொண்டு சொல்ல வைத்தாள் மேலும் தத்வ, ஹித, புருஷார்த்தங்களை ஆழ்வார்கள் கூறினர். எம்பெருமானையும் அவர்கள் ஆழ்த்து அனுபவித்தார்கள்! அந்த அனுபவத்தை பாசுரங்களாகப் பாடினார்கள்! **வீடுமின் முற்றவும்** என்று நமக்கு போதனை செய்தார்கள்! எதை விடுவது? எதைப் பற்றுவது? தெளிவாகவில்லை நமக்கு! **மதியிலா மானிடர்கள்!** என்று அழைத்தால் தமக்குக் கோபம் தான் வருகிறது! தாயார் பார்த்தான், குழந்தைகளின் மனதில் படியும்படி சொல்ல ஒரு தாயாருக்குத் தானே தெரியும்!. எனவே இந்த ஆழ்வார் கோஷ்டியில் தாமும் வந்து இரண்டு பிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து, அந்த தத்வ, ஹித புகுஷார்த்தங்களை அழகாக எடுத்துரைத்தாள்! இவளே ஆண்டாள்! அனைவரையும் ஆண்டவள்! பரமாத்மா.' ஜீவாத்மா என அனைவரையும் ஆண்டவள்!

உபநிஷத்தில் ஒரு விஷயம் - அப்பா! எனக்கு பிரம்ம தத்வம் சொல்லுங்கள்" என்று பிள்ளை கேட்கிறான்! "அது அவ்வளவு சுலபமன்று. எளிதில்

சொல்லிவிடமுடியாது" என்கிறார் தகப்பனார்! "அப்ப நான் என்ன பண்ணுவது என்று கேட்கிறான் தனயன்! "போய் தபஸ் பண்ணு" என்கிறார் தந்தை! தபஸ் பண்ணிவிட்டு வந்து "தெரியவில்லையே" என்கிறான்! மறுபடியும் போய் தபஸ் பண்ணு" என்கிறார் தகப்பனார்! இப்படி மறுபடி மறுபடி தபஸ் பண்ணினாலும் ப்ரும்ம ஜ்ஞானம் என்பது அவ்வளவு எளிதில் கிடைத்துவிடாது! உபாயத்தின் தன்மையையும் பலனையும் வைத்துத்தான் பெற்ற வஸ்துவின் பெருமையை உணரமுடியும்! இவ்வளவு உயர்ந்ததான ப்ரும்ம ஜ்ஞானத்தைப் பெற இவ்வளவு ப்ரயத்னம் பண்ணவேண்டும் என்னும்போதுதான் அந்த ஜ்ஞானத்தின் பெருமையை நம்மால் உணரமுடிகிறது! கேட்கும்போது புரிகிறதுபோல் இருக்கிறது! அதன் பிறகு மீண்டும் பழையபடி புரியாத நிலைதான்! பரப்ரும்மத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துவிட்டால் மனதில் நின்றுவிடும்! அது முடியுமா? 'மேகங்கள் ஸமுத்ர ஜலத்தை எடுத்துக் கொண்டு மேலே போய் அதன் உப்புத்தன்மையை நீக்கிவிட்டு நாம் அருந்துவதற்கு ஏற்ற மழைத் தண்ணீராக நமக்குத் தருவதுபோல் இந்த சாஸ்த்ர ஜ்ஞானத்தை நமக்குக் கொடுத்தவர்கள் ஆழ்வார்கள்' என்றால் அதில் பூர்ணமான வெற்றியைப் பெற்றவள் ஆண்டாள் என்பது ஸத்யம்! ஜீவாத்மாக்களை பெருமாளிடம் நெருக்கமாகக் கொண்டு சேர்ப்பது எப்படி என்ற கேள்வி ஆழ்வார்களிடம் எழுந்தது! தாயார் பார்த்தாள். இதற்காகவே ஆண்டாளாக அவதரித்துத் தம்மை அந்த கோஷ்டியில் இணைத்துக்கொண்டாள்!

இந்த ஆண்டாள் யார்?

இப்படி ஒரு கேள்வி! பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண் என்கின்றனர் சிலர். அவர்தான் இவளைப் பெற்றெடுத்த தந்தையா? யார்? தெரியவில்லை! இவரைத் தன் தந்தையாகக் கொள்ளவேண்டும் எ ஆசையில் தாயார் தாமாகவே இவரிடம் வந்து சேர்ந்தாள்! இவரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்! பெரிய ரிஷி, மஹரிஷிகளுக் கிடைக்காத பாக்கியம் இவருக்குக் கிடைத்தது. ஒருவனையே உணர்வு என்ற நிலையில் எம்பெருமானை மட்டுமே நினை விஷ்ணுசித்த byராகிய இவர் பண்ணின புஷ்பகைங்கர்யத்தின் பலனாக அந்தப் புஷ்பங்கள் கிடைக்கும் நந்தவனத்திலேயே இவளும் ஒரு புஷ்பமாக இவருக்குக் கிடைத்தாள்! ஆக, இந்தப் புஷ்பத்தையும் பெருமாளிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இவருக்கு! பட்டர்பிரான் என்று போற்றப்பெற்ற இவர், ஸகல சாஸ்த்ர பாரங்கதரான இவர், தன் ஞானத்தைக் கொண்டு பல உத்தமமான க்ரந்தங்களைப் பண்ணியிருக்கலாம்! ஆனால் செய்தது என்ன? மண்ணைப் பதப்படுத்தி, பாத்தி கட்டி, நீர்பாய்ச்சி, திருத்துழாய் மற்றும் பல புஷ்பச் செடிகளை வளர்த்தார்! தினமும் புஷ்பங்களை க்ரஹித்து கட்டி பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்தார். பரதத்வமான பெருமாள் அர்ச்சாருபியாக வடபெருங்கோயிலுடையானாக கண்ணெதிரில் எழுந்தருளி யிருக்கையில் அவனுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணி அவனை அனுபவிப்பதையே உத்தமமாகக் கருதினார்! பரமபோக்யமாக நினைத்திருந்தார்! நம் சாஸ்த்ர ஜ்ஞானங்களெல்லாம் பிற மதங்களை விமர்சித்துக் கண்டிப்பதற்காக மட்டுமே இல்லை! முக்கியமாக நம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளப் பயன்படவேண்டும்! நம் ஜ்ஞானம் நமக்கும் பிறருக்கும் தங்களைப் பற்றிய தெளிவைத் தரவேண்டும்! பிறரோடு சண்டை போடுவதற்காக இல்லை! 'தேவபிரானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தகுமே' என்கிறார் ஆழ்வார். பூவும் பூசனையுடன்கூட நம் ஜ்ஞானமும் நம் பெருமாளுக்காக மட்டுமே!

இப்படிப் பெருமாளை அனுபவிக்கும் பாக்கியம் எல்லோருக்கும் கிடைத்துவிடுமா? அழகழகாய் மாலைகளைக் கட்டி பெருமாளுக்குச் சாற்றுவார். கண்ணும், கண்ணீருமாக அனுபவிப்பார். **உடுத்துக் களைந்த நின் பீதக ஆடை உடுத்து, கலத்தது உண்டு** என்றவர் இவர்! பெருமாள் தந்த வஸ்த்ரமும் அவர் அமுது செய்த ப்ரஸாதமுமே இவருக்கு அமுதம்! விலையின்றி நாம் அடியோம் என்ற ஸ்வாமி தேசிகனின் கூற்றுப்படி '**அசல்க தாஸிகா:**' என்று வாழ்ந்த கோபியர்கள் போல் **எம்மை விற்கவும் பெறுவார்களே** என்று வாழ்ந்திருந்தவர்! இதைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்த தாயார் இவரிடமே மகளாக வந்து சேர்ந்தாள்!

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த குலநந்தன கல்பவல்லி என்று ஸ்வாமி தேசிகன் இவளை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். ஒருமரம் தோப்பாகாது. ஒருமரம் நந்தவனம் ஆகாது ஒரு விஷ்ணு சித்தர் இல்லை, விஷ்ணு சித்தர்களாகிய பல ஆழ்வார்கள் விளங்கிய நந்தவனமே ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தகுலம்! அக்குலமாகிய நந்தவனத்தில் அவர்கள் செய்த தவப்பயனால் தோன்றிய கற்பகக்கொடியே இவள் என்கிறார். ஸ்வாமி தேசிகளை **அநந்த ஸூரி ஸூனவே** என்று போற்றுகிறோம். இதற்கு அநந்தஸூரி என்பவரின் குமாரர் என்பதோடு, அநந்தமான நித்ய ஸூரிகளின் திருக்குமாரராய் அவதரித்தவர் என்றும் பொருள்கொள்ளவேணும் என்பர் பெரியோர்! அதுபோன்றதே இதுவும்! ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர்களின் (ஆழ்வார்கள்) குலத்தின் நந்தினி இவள்!

அடுத்து 'இவள் யாருடைய அவதாரம்' என்று ஒரு கேள்வி! நிறையப்படித்தால் நிறைய குழப்பம்தான்! பிறந்திருப்பவள் நிலமகள் கொல் பின்னை கொல் என்று குழப்பம். இவள் பூமியின் மேல் கிடைத்தவளா, பூமியிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டவளா, அல்லது பூமிப் பிராட்டியே வந்திருக்கிறாளா? எந்தக் கேள்விக்கும் ஸ்வாமி தேசிகனிடம் வந்தால் தான் பதில் கிடைக்கும்! இவரிடம் கிடைக்காதது வேறு எங்கும் கிடைக்காது! ஸ்வாமிதான் பதில் சொல்கிறார். ஸாக்ஷாத். பூமிப்பிராட்டியே என்கிறார்! பூமியிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்டவள் சீதாபிராட்டி. அவளை பூமிப்பிராட்டியின் அம்சம் என்பர். ஆனால் இவளோ துளசிச்செடியின் நிழலில் பூமியில் கிடைத்தாள். கோதாயை நம: என்றும் ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம் என்றும் கைகூப்பிவிட்டுப் பலரும் நகர்ந்து விட்டனர்! ஸ்வாமி மட்டும்தான் அவளுடைய அவதாரத்தை மட்டுமின்றி திருக்கல்யாணத்தைப் பற்றியும் பேசியவர்! நமக்கும் காட்டியவர்! கோதாஸ்துதி என்பது ஒரு கல்யாண காவ்யம். முதல் ச்லோகத்திலேயே நமக்கு சந்தனமும் சர்க்கரையும் ஹரிச்சந்தன யோகம்!] கொடுத்து இந்தத் திருக்கல்யாணத்துக்கு நம்மை வரவேற்கிறார் ஸ்வாமி நந்தவனத்தில் தோன்றிய கோதை என்னும் அக்கொடி படர அங்கு ஒரு சந்தன விருகும் இருக்கிறது. கொடி படர மரம் கட்டாயம் வேண்டும். இல்லாவிடில் தரையில் வாடியும் மிதிபட்டும் பெண்களைக் கொடியாகக் கூறுவது மரபு. சகுந்தலை துஷ்யந்தனுடன் சேர்ந்ததும் கண்வ மஹரிஷி நிம்மதி அடைந்ததாகக் காளிதாஸன் சொல்கிறான். வளர்ப்புப் பெண்ணான இவளுடைய பிரிவு ஸந்நியாசியாகிய தனக்கே இப்படியிருக்கிறதே உலகில் பெண்ணைப் பெற்ற தகப்பனார்களுக்கு எப்படியிருக்கும் என்று நினைக்கிறாராம்! இத்தகைய பிரிவில் வருத்தமிருந்தாலும் நிம்மதியுண்டே!

அடுத்து கல்யாணப் பெண்ணைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டாமா? நம் ஸ்வாமி பெண் வீட்டார் கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்! எங்காத்துப் பெண்

ஸாக்ஷாத் பூமிதேவிதான், அவ்வளவு பொறுமைஎன்கிறார்! [வஸுதே என்றல்லவோ அழைக்கிறார்] அதுமட்டுமல்ல, இவளுடைய கருணையைப் பார்த்தால் இன்னொரு லக்ஷமியோ என்றும் தோன்றுகிறதாம்! உலகில் பெண் வீட்டார் "எங்க பொண் ஸாக்ஷாத் லக்ஷமிதான்" என்று சொல்வதில்லையா? அதுபோல!

எங்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சொல்லித்தந்த பாடம் ஒன்று உண்டு. முதலில் பிராட்டியை சரணம் அடையவேண்டும் என்றார் சரணாகதி கத்யத்தில் எனவே பூமிப்பிராட்டியாகவும், பெரிய பிராட்டியாகவும் கோதா என்னும் திருநாமத்துடன் விளங்கும் இவளை **கோதாம் அனன்ய சரண சரணம் ப்ரபத்யே** என்று சரணம் அடைகிறார். **வேயர் புகழ்** என்று தொடங்கி இவளை ஒரு பாசுரத்தில் போற்றுகிறார். ஒரு பெண்தான் பிறந்த இடம், புகுந்தஇடம் என்று இரண்டுக்கும் பெருமை சேர்ப்பவளாய் இருக்க வேண்டும். ஒரு காட்டில் ஒரு மரம் புஷ்பித்தால் காடு பூராவும் மணக்கிறது. எல்லா மரங்களும் பூக்க வேண்டுமெனும் அவசியமில்லை. காடெல்லாம் மணக்க இந்த ஒரு மரமே போதுமல்லவா! அதுபோல் வேயர் குலத்தில் பெருமை சேர்க்கும் வண்ணம் வந்து அவதரித்தாள் **இந்த தூய திருமகள்** என்கிறார். திருமகள் என்றது சரி, தூய என்பது எதற்காக? பெருமாளுக்கு சீதையை மணக்க ஒரு வில்லை முறிக்கவேண்டியிருந்தது. ருக்மணியை மணக்கவோ மிகவும் கஷ்டம். உடன் பிறந்த அண்ணன்மார் ஐவரும் எதிர்த்தனர். ஆனால் ஆண்டாள் விஷயம் எப்படி? பெருமாளைத்தான் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்வேன் என்றாள் ஆண்டாள். தந்தையோ அது எப்படி நடக்கும் என்றோ, நடக்காதென்றோ, முடியாதென்றோ எதுவும் சொல்லவில்லை. "பெருமாள் திருவுள்ளம் அது என்றால் நான் என்ன செய்யமுடியும், சரி" என்றுவிட்டார்! பெருமாளுக்கும் தடையேதுமின்றி காரியம் சுலபமாகி விட்டது! இப்பெண் தன் ஸங்கல்பமாத்திரத்தினாலேயே ஸங்கல்பித்த எம்பெருமானையே அடையமுடியும் என்று காட்டியதால் இவள் தூய திருமகளாகிறாள்! **மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழ்கில்லேன்** என்று இவள் மட்டும் சொன்னாளில்லை. இவள் திருத்துழாய்போல் எம்பெருமானுக்கு மட்டுமே என்பதால் இவளைப் பெண் கேட்கவும் யாரும் துணியவில்லை! இவள்தானே தூய திருமகள்!

நந்தவனத்தில் தான் கண்டெடுத்த குழந்தையை ஆசையுடன் எடுத்து வந்து பாலாட்டி சீராட்டி வளர்க்கிறார் விஷ்ணுசித்தர். கூடவே க்ருஷ்ணபக்தி உண்டாகும்படியான கதைகளையும் சொல்ல, அவள் தம் மனத்தில் அந்த பக்தியுடன் அக்கண்ணனையே பதியாக அடையவேண்டுமென்ற ஆசையையும் வளர்த்துக் கொள்கிறாள். ஆத்தில் பெரியவர்களின் ஸம்ஸ்காரங்களைப் பார்த்துத்தான் குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்களின் வழக்கம்தானே இவர்களுக்கும் வரும்! தன் தந்தையிடமிருந்து இவள்பக்தி, கைங்கர்யம் என நிறையக் கற்றுக்கொள்கிறாள்! பிராட்டியின் அவதாரமேயானாலும் **வங்கக் கடல் கடைந்த** பாசுரத்தில் தம்மை **பட்டர்பிரான் வளர்த்த கோதையென்று** பெருமையுடன் சொல்லிக்கொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிறைவு செய்தவளன்றோ இவள்! ஆசார்ய பக்தியும் அதன் மூலமாகப் பக்தியும் இவளிடம் வளர்ந்தது எனலாம்!

வாயில் பல்லும் எழுந்தில என்னும் இச்சிறுவயதிலேயே இப்பெண் எம்பெருமானிடம் மாலுறுகின்றாளே என்று வியக்கிறார் தந்தை! பூரித்தும்

போகிறார்! கோபியர்கள் காத்யாயினி விரதம் இருந்து கண்ணனை அடைந்ததைக் கூறுகிறார். தாமும் அதுபோல் விரதம் இருந்து அவனை அடையமுடியுமா என்று தந்தையிடம் கேட்கிறாள். ருக்மணிப் பிராட்டி அவனை ஆசைப்பட்டு அடைந்ததை நினைக்கிறாள். அப்பிராட்டி முன்பின் பார்த்திராத அவனை **புவன சுந்தரா** என்று அழைக்கிறாள். அதுபோல் இவளும் **குழலழகர், வாயழகர், கண்ணழகர்** என்றெல்லாம் வர்ணிக்கிறாள்! இப்படி பெருமாளை தனித்தனியாகச் சொல்லி வர்ணிக்கவேண்டுமோ என்றால் அவன் திருக்காதுகளிலிருந்து திக்குகளும், திருக்கண்களிலிருந்து சந்திர, சூரியர்களும் தோன்றினான்றோ! மேலும் அவனுடைய அழகிய கொப்பூழிலிருந்து எழும் தாமரைமலர் **இவனே ஜகத் காரணன்** என்பதைக் காட்டவில்லையா? எனவே புவன சுந்தரா என்று ஸமுதாய ஸோபையைச் சொல்லாமல் தனித்தனியாக அவனுடைய அவயவ ஸோபையை அனுபவித்துப் பாடுகிறாள்! கலியனும் நாகை எம்பெருமாளை ஸேவித்ததும் **அச்சோ! ஒருவர் அழகியவா!** என்று வியந்து பாடுகிறார்! செளந்தர ராஜனல்லவோ? "இத்தனை சேஷத்ரங்களுக்குச் சென்று பெருமாளை ஸேவித்தேனே, இந்த அழகு வேறு யாருக்கும் வராது" என்று திருவுள்ளம்! அந்த அழகு இவரை இப்படி அச்சோ என்று வியக்க வைத்துவிடுகிறது! அதுபோல் ருக்மிணி புவன சுந்தரா என்றதை குழலழகர், கண்ணழகர் என்று தமிழாக்கிப் பாடுகிறாள் இப்பெண்!

பெருமாளையடைய இவள் நோற்றது பாவை நோன்பு புதுவையில் அவதரித்த இவள் புதுமையான ஒரு நோன்பினை நோற்று நமக்கும் அப்புதியதோர் உபாயத்தைச் சொல்கிறாள். மேலையார் செய்வன என்றபடி இது முன் காலத்தில் ஆய்ச்சிகள் நோற்ற காத்யாயினி விரதம் போன்றது என்றாலும் இதில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மாற்றமும் உண்டு! **'அவனை அடைய அவனையே ப்ரார்த்திப்போம்'** என்றாள். அவனை அடைய காத்யாயினியை அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தார்கள், இவள் அக்கண்ணனையே ப்ரார்த்தித்தாள் என்பதுதான் மாற்றம். இதுவே நமக்கு இவள் சொல்லும் வழியும், ஸித்தாந்தமும் கூட!.

முப்பது நாள் முப்பது பாசுரங்களை அழகாகப் பாடினாள். தன் மனத்தில் இருப்பதை அப்படியே அனுஸந்தானம் பண்ண ஆரம்பித்தாள்!

திருப்பாவையின் ஸாரம்

நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான் என்று ஆரம்பித்துப் பாடுகிறாள். நியமங்களுக்கு உட்பட்டால்தான் விரதம் நிலைக்கும்! எனவே இரண்டாம் பாட்டில் செய்யவேண்டியவை, செய்ய வேண்டாதவை எல்லாம் சொல்கிறாள். இதனால் வரும் பயன். **நிறைய மழை பெய்யும், நீங்காத செல்வம் நிறையும்** என்றாள் அதற்காக அம்மழைக்கடவுளை வேண்டவில்லை. பிராட்டியல்லவா! அவனை நியமிக்கிறாள். எப்படிப் பொழிய வேண்டும் என்று விளக்குகிறாள். நல்ல காரியம் என்றால் தடைகள் வருமே. **தாமோதரன் இங்கு இருக்கையில் தடைகள் எங்கிருந்து வரும்?** என்கிறாள். சாபத்தினால் மரங்களான இரண்டு பேரை சாபத்திலிருந்து விடுவிக்க, அவன் தாம் உரலில் கட்டுண்டு அவர்களுடைய கட்டை அவிழ்த்தான். இப்படிப்பட்ட தாமோதரன் நாம் தொழுதால் நம் கட்டுக்களையும் அவிழ்க்க மாட்டானா என்று சொல்லி அவன்

பேரில் விச்வாஸம் உண்டாகும்படி செய்கிறாள். **ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமி மாசுச:** என்ற "அந்தப் பெருமானைச் சொல்லு" என்கிறாள்.

எல்லோரும் சேர்ந்து அனுபவிக்கவேண்டாமா? ஆறாம் பாட்டிலிருந்து தோழிகளை அழைக்கிறாள். சொல்லு என்றதும் மனிதர்கள் யாரும் வரவில்லை. ஆனால் பறவைகள் வந்தன! **புள்ளும் சிலம்பினகாண்** என்று ஆச்சர்யமாகத் தொடங்குகிறாள். அச்சிலம்பின ஒலி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெரிதாகவே **கீசு கீசு** என்று அவைகள் **கலந்து பேசியது** புரியும்படியான பாஷையில் இருப்பதாகச் சொல்கிறாள். இந்த நல்ல காரியத்துக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்த நீ வரவேண்டாமா என்று ஒரு **நாயகப் பெண்பிள்ளையை** எழுப்புகிறாள். **குதூகலம்** (உற்சாகம்) உடையவர்களைக் கூப்பிட்ட அவள். "கண்ணன் இப்பொழுது முன்பு போல் வெறும் ஆளில்லை, பெரும் ஆள்! பெருமாள்! **தேவாதிதேவன்!** என்கிறாள். முன்பு அவன் நம்மைத் தேடி வந்தான். இனி நாம்தான் அவனைத் தேடிப் போகவேண்டும். பூனை, குரங்கு என்றெல்லாம் ந்யாயம் பேசிக் கொண்டிராமல் அவனைச் **சென்று நாம் சேவித்தால்** அவனும் மகிழ்ந்து நம்மை வாவென்று அழைத்து **ஆராய்ந்து அருளுவன்** என்கிறாள். அம்மா, பெண் என்று இருவரையும் அழைக்கிறாள். **ஊமை, செவிடுகள்** போலின்றி "நாமங்கள் ஆயிரமாயிருக்கு. அதைப் பாடவேண்டாமா" என்கிறாள். **ஆற்றலுடைய** நல்ல பெண்ணாயிருக்கும் உன் பாண்டித்யம் எல்லாம் பகவத் விஷயமாகவே இருக்கவேண்டும் என்கிறாள். **பொற்கொடியே, செல்வப் பெண்டாட்டி, நற்செல்வன் தங்காய், போதரிக் கண்ணினாய், நாவுடையாய்** என்றெல்லாம் பலவாறாக அவர்களை அழைத்தவள் **நானேதான் ஆயிடுக** என்று 'தவறு செய்யாதபோதும் அதைத் தானே செய்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு பணிந்துபோகும் ஸ்வபாவம் நம்மவர்களுக்கே உரியது' என்று நம் ஸித்தாந்தத்தையும் தவறாமல் சொல்லி, தோழிகளை அழைக்கும் இந்தப் பத்துப் பாசுரங்களை நிறைவு செய்கிறாள்!

அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு நந்தகோபரின் திருமாளிகைக்கு வந்து **கோயில் காப்போன், வாயில் காப்போன்** என இருவரையும் அழைத்து "பெருமாள் எங்களை வரச்சொல்லியிருக்கிறார். எங்களை ஏன் தடுக்கிறாய்" என்று கேட்டு அவன் அனுமதியுடன் உள்ளே செல்கிறாள். **நந்தகோபர், யசோதை, பலராமன்** என்று எல்லோரையும் எழுப்ப அவர்களும் எழுந்துவிட பின்னர் கண்ணனையும் எழுப்புகிறாள். அவன் மட்டும் எழுந்து வரவில்லை பெரியாழ்வாரின் பெண்ணாயிற்றே. உடனே தன் தவறை உணர்ந்து கொள்கிறாள். **பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டுதான் பெருமாளிடம் செல்லவேண்டும்** என்னும் நியதியை நினைக்கிறாள். **உந்து, குத்து, முப்பத்து** என்னும் மூன்று பாசுரங்களாலும் **நப்பின்னை**ப் பிராட்டியை எழுப்புகிறாள். உள்ளே இருக்கும் கண்ணன் நப்பின்னை இருவருக்கும் இப்போது ஒரு போட்டி! யார் முதலில் சென்று அனுக்ரஹம் பண்ணுவதென்று! சரண்ய தம்பதிகளல்லவோ! "அம்மா! நீ மஹாலக்ஷ்மி, **நித்யமஜ்ஞாத நிக்ரஹையன்றோ?** ஸம்ஸாரிகளான எங்களுக்கு **உக்கம் தட்டொளியோடு உன் மணாளனையும்** தந்து அவனுடன் எங்களுக்கு மங்கள் ஸ்நாநம் பண்ணிவைக்கவேணும், நாங்கள் காலதாமதத்தைப் பொறுக்காதவர்கள்.[ப்ரபந்நர்கள்] எனவே **இப்போதே எம்மை நீராட்டு!**" என்று புருஷகார பூதையான பிராட்டியைப் ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

பஞ்ச சயனத்திலிருந்து எழுந்துவரும் பெருமாளையும் எப்படி வரவேண்டும் என்று சி கூடிக்கிறாள். "ப்ரஸ்ரவண கிரியிலிருந்து புறப்பட்ட ராமனைப் போல், அஹோபிலத்திருந்து புறப்பட்ட ந்ருஸிம்ஹனைப் போல் வரவேண்டும்" என்கிறாள். நீதிபதியானவர் அதற்குண்டான ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து சொன்னால்தான் அது சட்டமாகும்! அந்தக் கட்டுக்கோப்பிலிருந்து சொல்லாவிடில் சட்டமாகாது! எனவே "நீயும் உனக்குரிய ஆசனத்தில் அமர்ந்து எங்கள் விஷயத்தில் வில்லங்கம் எதும் இல்லையா என்பதை ஆராய்ந்து அருள்" என்கிறாள். "நீ நன்றாக இருக்கவேணும் என்பது அப்பா சொன்னது. அவர் பெரியவர். மங்களாசாஸனம் பண்ணினார். நாங்களோ சிறுமிகள். உன்னைப் போற்றிப் பாட வந்துள்ளோம். அன்று நீ எங்களுக்கு உபகாரமாக பண்ணியதன் பலனை இன்றுவரை நாங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் அன்று நீ செய்த காரியத்துக்கு இன்று நாங்கள் கைகூப்புகிறோம்! உன்னைப் போற்றிப் பாட வந்துள்ளோம். அதன்படி நீ பிறந்ததையும், வளர்ந்ததையும் போற்றிப் பாடி விட்டோம்! வந்த காரியம் முடிந்ததால் வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தோம்" என்கிறாள்.

பெருமாள் திருவுள்ளம் குளிர்ந்து, "அம்மா! நீங்கள் பறை, பறையென்று பலமுறை கேட்டீர்களே, அது என்ன? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்க, " த்வத்பாதபக்தி ஜ்ஞாப்யாம் என்றபடி எம்பெருமானிடம் நம்முடைய சேஷமத்துக்காக எதுவும் கேட்காமல் கொள்ளும் பக்தி மற்றும் அவனைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை மட்டுமே கேட்க வேண்டும் என்பது பெரியோர் காட்டிய வழி! எனவே எங்களுக்கென்று எதுவும் வேண்டாம் உன்னை நாங்கள் ஆராதிப்பதற்காகச் சில வஸ்துக்களையே நீ தந்தருளவேண்டும்" எனக் கேட்கிறாள். "எனக்கு இது வேணும் அது வேணும் என்று கேட்கும் இவ்வுலகில் இதுவரை இதுபோல் யாரும் கேட்டதில்லையே" என்று பெருமாளுக்கு ஒரே ஸந்தோஷம்! அதன் பலனாக மழையைச் சொல்லி ஆண்டாள் அழைத்துக்கொண்டுவந்த குழந்தைகளுக்கு அங்கே ஸன்மானமாக ஒரு மழையும் பொழிந்தது. அது ஆபரண மழை!

அடுத்தபடி பிரஸாதம்! கூடாரை வெல்லும் சக்கரைப் பொங்கல்! அது மதுரமாய் இருக்கவேணும் என்பதோடு அடியார்களுடன் கூடியிருந்து உண்ணவேண்டும் என்று சாஸ்த்ரார்த்தமும் சொல்கிறாள்! "இப்படி சின்னஞ்சிறுகாலையிலேயே வந்து உன் பொற்றாமரையடிகளைப் போற்ற வேணும் என்பதே எங்கள் ஆசை, இதுவே நாங்கள் செய்யும் கைங்கர்யம்! மற்றைய எங்கள் ஆசைகளை, நீ மாற்றியருள வேணும்!" என்று பிரார்த்திக்கிறாள்! எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுவது ஒன்றே ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூப ப்ராப்தமான வஸ்து! இதுவே திருப்பாவையின் ஸாராம்சமாகும்!

இப்படி 30 பாட்டுக்களையும் சுருக்கி சொல்லணுமா என்ற உங்கள் ஆசேஷபம் புரிந்தாலும் ஆண்டாளின் விரதம் என்ன, அதை அவள் எப்படி அனுஷ்டித்துக் காட்டினாள் என்பதைக் கோர்வையாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பது மரபு. எனவே விஜ்ஞாபனம் பண்ணினேன்! இனி ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம் எப்படி நடந்ததென்பதைப் பார்ப்போம்!

திருப்பாவை

ஸ்ரீ உ வே. திருப்புக்குழி ஸ்ரீசைய தாதாசார்யார், பெருமாள் கோவில்)

முன்குறிப்பு:திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் திருப்பாவை மிக முக்கியமானத, திருப்பாவை | தெரியாதவன் திருவுடையான் அல்ல; திருப்பாவையை, ஸ்வாமி தேசிகள், விச்வோபஜீவ்யம் அம்ருதம் என்கிறார்; மேலும் ஆங்காங்கே, சரணாகதியைத் திருப்பாவை உரைப்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்; அந்த திருப்பாவை பற்றி இக்கட்டுரை.

அந்தமிலாவாரணங்கள் நாலாகி நின்ற
அதன் கருத்தை ஆழ்வார்கள் ஆய்ந்தெடுத்து
செந்தமிழாவருள் செய்தவகை தொகையும்
சிந்தாமல் உலகங்கள் வாழ்வென்று

என்கிறபடியே வேதங்களை பொருள்களுடன் ஆராய்ந்து, ஆழ்வார்கள் எடுத்து செந்தமிழால் அருள் செய்த வகையையும், தொகைகளையும் ஸ்வாமி தேசிகள் அருளிச் செய்தார். அவர்களின் அருளிச் செயல்களைக் காட்டிலும், ஆண்டாள் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தங்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை. அவைகளுள் திருப்பாவை மிக உயர்ந்தது. இத்திருப்பாவையில் தத்துவஹித புருஷார்த்தங்கள் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளன.

திருப்பாவையில் ப்ரபந்த நிஷ்டாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாம வைபவத்தையும், திருநாம ஸங்கீர்த்தநமே ப்ரபந்தனுக்கு காலக்ஷேபத்தையும், அந்த ஸங்கீர்த்தனத்துக்கு அதிகாரிகளானவர்களையும் சொல்லுகிறாள் கோதை நாச்சியார்.

முதல் சுந்து பாட்டால் ப்ரபந்த நிஷ்டாக்ரமங்களைப் பற்றி விளக்குகிறாள். முதல்பாட்டில் ப்ரபந்தவ்யன் அதிஸூலபனாம்படிக்கடியான அவனுடைய அவதாரத்தின் பெருமையை சொல்லுகிறது.

இரண்டாம் பாட்டில் கருத்ய-அக்குத்யவிபாகம் செய்கிறார்; மேலும் இப்பாட்டில் யே சதம் ட்யநுகமாத் யதோ வாகி நிவர்த்நே அபாய் மனசா சஹ் ஓத்ய வந்து விண்ணப்பம் செய்வதற்கு இடம் கொடாமல் ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையாலே கண் வளகிறதாக நினைத்திருக்கையும், தவயத்தை பெரியபிராட்டியாருக்கு உபதேசம் பண்ணுகிற ஷீராப்திநாதனுடைய திருவடிகளை ஸங்கீர்த்தனம் பண்ணுகிற ப்ரபந்தனுக்கு தவயாநுஸந்தானம் ஸதா வேண்டுமென்பது நியமம். ""என்கிறபடியே மது, ஷீர, ததி, சர்க்கராதிகளில் த்ரிக்ரம த்வரணாஸுஜயம் மடியமூர்நமலக்ஷ்ரிக்ரம திருவடிகளையே பற்றுக்கையும், சொல்லுகிறது.

மூன்றாம் பாட்டில் நோன்பினால் தத்பலமான ஸம்ருத்தியடைய வேண்டுமென்றும், அதனால் பகவத் ஸமாச்ரயண பலமான கைங்கர்யம் தவிர வேறே "களரரளன்" என்கிறபடியே ஜஹிக பலங்களும் சித்திக்கும் என்கிறாள்.

நாலாம் பாட்டில் அநந்யப்ரயோஜனராய் பகவத் ஸ்மரணம் பண்ணுபவர்களுக்கு "wist to எரிர்" என்கிறபடியே இந்த்ராதி தேவதைகளும் நியாய்யராவர்கள் என்று அதிகாரியினுடைய உத்கர்ஷம் சொல்கிறாள்.

ஐந்தாம் பாட்டில் "எளிய " என்கிறபடியே நோன்புக்கு விக்நங்கள் வராமலிருக்க பகவத் குணானுபவம் செய்பவனுக்கு "சாழர்" என்கிறபடியே பகவதநுபவமாஹாதம்யத்தாலே ஸகல கஷ்டங்களும் விலகுமென்பதை விளக்குகிறாள். "ஜூ" என்கிறபடி, பகவதநுபவத்திற்கு "தொண்டர் எல்லீரும் வாரீர்" (திருவாய்மொழி 5-1-2) என்கிறபடியே எல்லோரையும் பகவதநுபவம் அனுபவிக்க அழைப்பதை சொல்கிறது.

ஆறாம் பாட்டில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை விளக்குகிறாள். க்ருஷ்ணானுபவத்தில் புதியவளொருவரை எழுப்புவதன் மூலம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்நய ப்ரயோஜனராய் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் பரிவாலே தங்களுக்கு க்ருத்யம் என்றிருப்பது.

"बोधयन्तः परस्परम्" 61 60 ஸ்வரூபமான க்ருஷ்ணானுபவத்தை ஸ்மரித்து படுத்திருப்பவளை எழுப்புதல் மூலம் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்த்துகிறாள்.

எட்டாம் பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்வரூபமான க்ருஷ்ணனாலே கொண்டாடப்படுபவர்களை எழுப்புகிறாள்.

ஒன்பதாம் பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்வரூபமான "et " என்றபடியே "க்ருஷ்ணன் வந்தபோது வருகிறான்" என்று கிடக்குமவளை எழுப்புகிறாள்.

ஈ "ज्ञानी त्वास्मैव मे मत्सु, अहं स च भम प्रियः நித்யரைபேக்ஷராயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உணர்த்துகிறாள்.

பதினொன்றாம் பாட்டில் பகவத் ஸம்பந்தம் விச்சேதியாதே போந்த ஆசார்ய முந்தானப் ப்ரஸீதர் நமக்கு உத்தேசயர் என்றும், பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணு தையும் விளக்குகிறாள். அடுத்த பாட்டில் பகவத் விச்சேஷம் அஸஹ்யமாம்படி இளைய பெருமானைப் போலே க்ருஷ்ணனைப் பிரியாமலிருக்கும் தங்கையை எழுப்புகிறாள்.

பதிமூன்றாம் பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்வரூபமான பகவதநுபவ பரிகரமான ஞாந வைராக்ய பக்திகளால் பூர்ணராயிருப்பவர் திறத்திலும் ததர்த்தத்தை விளக்குகிறாள். பதினான்காம் பாட்டில் பகவத் விஷயத்தில் பகவதநுபவம் பண்ணுகிற ஸ்வரூபத்தை உணர்த்துகிறாள். பதினைந்தாம் பாட்டில் வைஷ்ணவ ஸமாஜ தர்சனமான ஸமூஹமாக உவப்பது ஸ்வரூபமென்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறாள்.

பதினாறாம் பாட்டில் கோவில் அதாவது நந்தகோபர் திருமாளிகையான கோவிலில் காப்பவனையும், வாயிற் காப்பாளனையும் எழுப்புகிறாள். பதினாறாம் பாட்டிலும், பதினேழாம் பாட்டிலும் பகவத் விஷயத்தை கிட்டுவார்கள். தத்ப்ரத்யா ஸந்நரைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு புகருவது ஸ்வரூபமென்கிறாள்.

பதினெட்டாம் பாட்டில் தங்களுக்கு ஜகன்மாதாவான நப்பின்னையை எழுப்புவதால் பகவத் விஷயீகாரம் உணர்த்தப்படுகிறது. பத்தொன்பதாம் பாட்டில் பிராட்டியின் பரிவை சொல்கிறாள். இருபதாம் பாட்டில் உபாயம் செய்யுமிடத்தில் இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே உபாயமாவதை உணர்வதே முறை என்பதை குறிப்பிடுகிறாள்.

இருபத்தியோராம் பாட்டில் தாங்கள் செய்யும் காரியத்திற்கு "ஏத்தவேமுலகம் கொண்ட" (திருவாய்மொழி 2-2-11) என்கிறபடி ஆச்ரிதரானவர்களுக்கு அவன் குணகீர்த்தனம் பண்ணுவதே கர்த்தவ்யம் என்கிறாள். இருபத்திரெண்டாம் பாட்டில் அவனுடைய விசேஷ கடாக்ஷத்திற்கு தங்கள் அநந்யார்ஹ சேஷத்வம் அனுஸந்தேய மென்கிறாள் கோதை பிராட்டி இருபத்தி மூன்றாம் பாட்டில் ஈச்வரனே ப்ரபுவாய் கொண்டு அபேக்ஷித ஸம்விதானம் பண்ணவேண்டும் என்று வயாவருத்தியை குறிப்பிடுகிறாள்.

இருபத்திநாலாம் பாட்டில் ஆர்த்திகளாய் சென்றால் அவனுடைய புருஷார்த்தத்தை நினைவு கூர்ந்து, மங்களாசாசனம் பண்ணத்தூண்டும் விஷய வைலக்ஷண்யத்தை சொல்கிறாள். இருபத்தி ஐந்தாம் பாட்டில் ஸ்வரூபலாபம் அவனே என்றால் துக்க நிவருத்தியும் அவனே எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இருபத்தியாறாம் பாட்டில் துக்க நிவருத்தி யோபாதி, போகோபகரண ஸித்தியும் அவனே என்கிறாள்.

இருபத்தி ஏழாம் பாட்டில் எணவு என்று அலங்காராதிகளும் பகவத் ப்ரஸாதம் என உரைக்கிறாள். இருபத்தியெட்டாம் பாட்டில் அதிகாரி ஸ்வரூபமான உபாய ஸ்வீகாரத்தை ஸப்ரகாரமாகச் சொல்கிறாள். இருபத்தி ஒன்பதாம் பாட்டில் கைங்கர்யமே பலமான புருஷார்த்த ஸ்வரூபம் என விவரிக்கிறாள். முப்பதாம் பாட்டில் இப்ப்ரபந்தத்தை உரைப்பவர்களுக்கு ஸர்வகால விசேஷகடாக்ஷம் பெற்று. நித்ய சுகவாசிகளாய் இருப்பர் என்று கூறி நிவர்த்தி செய்கிறாள்.

மேலும் திருப்பாவையில் குருபர விவரணமாகவும், வய விவரணமும் சேர்ந்து ப்ரபந்தனுக்கு எப்பொழுது அனுஸந்தேயம் என்பதை கீழ்வரும் பாட்டால் அனுபவிக்கலாம்.

"பிள்ளாய் எழுந்திராய்" என்கையில் "சார் ஈ:" என்றும் 'நாயக பெண் பிள்ளாய் என்கையில் "சா புனர்" என்றும் "கோதுகலமுடைய பாவாய்" என்றவிடத்தில் "" என்றும், "மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்" என்றவிடத்தில் "எடிசன்ரன் ஈ" என்றும், "நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்" என்றவிடத்தில் ஈஈ' என்றும். "கோவலர்தம் பொற்கொடி" என்றவிடத்தில் "ள்ளமன் ஈ" என்றும்.. "நற்செல்வம் நங்காய்". "மனதுக்கினியானை பாடவும்" என்றவிடத்தில் "சரிளா ஈஈ:" " என்றும். "போதரிக்கண்ணினாய், பங்கயக் கண்ணனைப் பாட" என்றவிடத்தில் "श्रीपुडरीकाक्षय नमः". "" श्री "श्रीमत्राथदमुनये नमः". "எல்லே இளங்கிளியே" என்றவிடத்தில் "திரர் என் ஈஈ" என்றும். "நாயகனாய்" என்றவிடத்தில் "ஜிஈ474:" என்றும். "நப்பின்னாய்" என்றவிடத்தில் "ஜி ஈ:" என்றும், என்றும் புருஷகார பூர்வமாக ஏற்றங்களை சொல்கிறாள்.

நாராயணனே நமக்கே என்ற தத்துவத்தை சிற்றஞ் சிறுகாலே என்ற பாசுரத்தாலே ஹிதமான உபாயத்தையும், கடைசி பாசுரத்தின் புருஷார்த்தத்தையும் குறிப்பிடுகிறாள். மற்ற இவற்றை ஆங்காங்கே குறிப்பிடுவதால் இத்திருப்பாவையை ப்ரதிதினமும் எல்லோரும் அனுஸந்திக்கலாம் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக தெரிகிறது. எனவே தான் இத்திருப்பாவையில் ஸ்ரீமந் நாராயணனே நாம் அணுக உகந்தவன் என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறாள் கோதை பிராட்டி,

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம்

Dr. ஹேமா ராஜகோபாலன்

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த அமுதம் என்ற நூலிலிருந்து

ஜீவாத்மாக்கள் எம்பெருமானை அடைவதற்கு அத்யாத்ம வித்யைகள் பல உண்டு. அந்த வித்யைகளின் ஸாரத்தை எடுத்து ஸ்ரீ ஆண்டாள் நமக்கு ஒரு வித்யையாக அருளிச்செய்கிறாள். இதை கோதாத்ம வித்யை என்று சொல்லலாம். எம்பெருமானை அடைய சாஸ்த்ராதிகளை மீறாதபடி எளியதான ஒரு வழி அது! எம்பெருமானிடமே 'லகு உபாயம் வத ப்ரபோ ' என்று ப்ரார்த்தித்து இவள் பெற்ற வழி! அதைத் தம் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பதற்காக பிராட்டியே ஆண்டாளாக வந்து அவதரித்தாள். பெண்களுக்குச் சரித்திரம் என்பது அவர்கள் கல்யாணத்திற்குப் பிறகுதான் தொடங்கும் என்பர் பெரியோர். பர்த்தாவின் சரித்திரம்தான் இவளுக்கும் சரித்திரம்! அதன்படி ஆண்டாளின் சரித்திரத்திலும் அவள் பிறந்து வளர்ந்ததைக் காட்டிலும் அவள் திருக்கல்யாணம் என்பது ஒரு முக்கியமான விஷயமல்லவா? அதை இனி அனுபவிப்போம். மனுஷ்யகோடியில் அவதரித்தாலும் தமக்குக் கல்யாணம் என்பது எம்பெருமானோடுதான் என்றாள். இந்த உறுதிப்பாட்டைத் தம் இரு பிரபந்தங்களிலும் நன்றாகத் தெரிவித்தாள். இதன்படி அவள் கல்யாணம் நடந்ததா? எப்படி நடந்தது? இதை அவளிடம்தான் கேட்கவேண்டும்! அல்லது திருவேங்கடமுடையானே ஆசார்யோத்தமனாக வந்து அவதரித்த ஸ்வாமி நேசிகனைத் தான் கேட்கவேண்டும்! நம் பாக்ய விசேஷத்தால் இவ்விருவருமே இந்தத் திருக்கல்யாணத்தைப் பற்றி அருளிச்செய்ததைக்கொண்டு அனுபவிக்கலாம்.

தனக்கு எப்படி கல்யாணம் நடந்தது என்பதை இவள் தன் தோழியிடம் சொல்கிறாள். நாச்சியார் திருமொழியில் கனாக்கண்டேன் தோழீ என்று பாடுகிறாள். 'ஸ்வப்னம் ஸத்யம்' என்பது நம் ராமானுஜ ஸித்தாந்தம். வாரணமாயிரம் என்று தொடங்கி முதல் பாட்டிலேயே மணமகன் இன்னாரென்பதைக் காட்டிவிடுகிறாள். நாரணன் நம்பி நடக்கின்றான் என்கிறாள். அர்ச்சாவதாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள் இவளுக்காக விபவத்தை ஏற்று நடந்து வருகிறான் என்பதை கவனிக்கவேண்டும்! வேதோக்தமாக, சாஸ்த்ரோக்தமாகக் கல்யாணம் நடந்ததை க்ரமம் மாறாமல் படிப்படியாக வர்ணித்திருப்பது அற்புதம்! பூமியில் வந்திருந்தாலும் தாம் ஒரு தெய்வமங்கை என்பதை எவ்வளவு அழகாகச் சொல்கிறாள்! இவளைப் பெண் பேசி நிச்சயம் பண்ண யார் வருகிறார்கள் தெரியுமா? இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் கூட்டமாக வருகிறார்களாம்! அப்படியென்றால் இவள் மானுடப்பெண்ணல்ல, தெய்வமே என்பது தெளிவாகிறது அல்லவா!

மத்தளம் கொட்டி பாணிக்ரஹணம் ஆனதையும் அடுத்தபடி ஸப்தபதி, லாஜ ஹோமம் பற்றியும் கூறும் இவளுடைய பாசுரத்தில்

உட்பொருளாக நிற்கும் ஒரு ரஹஸ்யத்தை. ஒரு நயத்தை நாம் உணரவேண்டும்! "நான் மனுஷ்ய ஸ்த்ரீ,நீயோ ராக்ஷஸன் இது எப்படிப் பொருந்தும்?" என்று ராவணனைப் பார்த்து சீதை கேட்டாள். அதுபோல் ஸ்ரீரங்கத்தில் நடந்த இவள் திருக்கல்யாணத்தில் பெருமாள் அர்ச்சாவதார மூர்த்தி, இவளோ மனுஷ்ய ரூபத்தில். இது எப்படி ஸாத்யம் என்று நமக்கு ஸந்தேகம்! அம்மி மிதிக்கும் ஸந்தர்பத்தில் 'ஆதிதேமம் அஸ்மாநம் அஸ்மேவத்வகும் ஸ்திரா பவ- என்னும் மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. 'இந்தக் கல்லின் மேல் ஏறி நிற்பாயாக. இந்த கல்லைப்போல் ஸ்திரமாக இருப்பாயாக' என்பது பொருள். இதை "நான் படுத்திருக்கும் சிலா ரூபமான இந்தக் கல் மாதிரி நீயும் மாறணும்! நான் விபவத்துக்கு மாறமுடியாது! எனவே நீ சிலையாயிடு" என்று பெருமாள் அவளிடம் சொல்வதாக அர்த்தம்! ஸ்திராபவ என்பதற்கு,ஸ்திரா =பூமி "நீ ஆண்டாளாக இருப்பதை விட்டுவிட்டு பூமிப்பிராட்டியாக மாறவேண்டும்" என்கிறார். அதன்படி இவளும் மாறி எம்பெருமானோடு கலந்தாள். இதுவே இவள் விவாஹம். இதுவே இவள் சரித்திரமும் கூட!

மத்தளம் கொட்ட

..... கலைப்படைப்பு: மாலதி பாலாஜி புனே

ஸ்வாமி தேசிகன் கோதாஸ்துதியில் இவளுடைய கல்யாணத்தை வர்ணிக்கும் அழகே அலாதியானது, அற்புதமானது. "இவள் நம் கண் முன்னால் ஹரிசந்தன விருகூமான ரங்கராஜனை அணைந்து நிற்கும் கற்பகக் கொடியாகக் காட்சி அளிக்கிறாள்" என்று மங்களகரமாகத் தொடங்குகிறார்! அத்ருச்யமன்று, **த்ருச்யாம்** என்பதில், நம்மால் காண முடிகிறது என்பதில்தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி! தோழிகளின் பரிஹாஸத்தோடு நாணத்துடன் மண மேடைக்கு வரும் ஆண்டாளைக் கோதா **ஸ்வயம்வர மங்கள தூர்ய கோஷம்**, வண்டுகளின் இன்னிசை, தேன் விருந்து (தேநீர்விருந்து!) எல்லாம் இக்கல்யாணத்திலுண்டு! இவள் மணமகனாகிய அழகிய மணவாளனுக்கு மாலை இடுகிறாள். அவர் அதை தலை குனிந்து பவ்யமாக ஏற்கிறார். இவளுக்கு அவர் மாலையிடும்பொழுதும் குனிய வேண்டியிருக்கிறது! ஆக, இரண்டிலும் பெருமாள்தான் குனிய வேண்டியுள்ளது என்று ஸ்வாமி வேடிக்கையாக வர்ணிக்கிறார்! கல்யாணத்தில் மாலை மாற்றும் பொழுது வேடிக்கை பேசுவது சகஜம் தானே! தாயாரின் மாலையைத் தன் சிரஸில் ஏற்கிறாராம் பெருமாள்! "இந்த ஸௌபாக்யம் அந்த அழகிய மணவாளனுக்கே கிடைத்தது! வேறு யாரும் பெறவில்லை" என்று பெருமிதத்துடன் சொல்கிறார். ஸர்வகந்தனான எம்பெருமானுக்கு ஒரு கந்தமும் (வாசனை) குறையக்கூடாதே! ச்ருதி மணத்துடன் கோதா மணமும் சேர்ந்து பூர்த்தி செய்கிறது என்று பூரிக்கிறார்! அங்கு நடக்கும் கோலாகலம், 'அழகில் சிறந்தவர் யார் என்றதுபோல சில விவாதங்கள், எல்லாம் வாளை எட்டுகிறதாம்! மதுவெரியான பெருமாளுக்கு ஆண்டாளுடன் சேர்த்து மங்கள ஹாரத்தி ஆகிவிட்டது என்றும் இந்த கோதாரங்க ஸேவை நமக்கும் மங்களத்தை அளிக்கும் என்றும் அருளிச் செய்கிறார். தொடர்ந்து **அர்ச்யம்** எனத் தொடங்குவதில் ஆண்டாள் அர்ச்சாவதார நிலையை அடைந்துவிட்டாள் என்பதை சொல்நயத்தால் ஸுசகமாகக் குறிப்பிடுவதை நாம் ரஸிக்க வேண்டும்! இப்படி **ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தத்தில்** தொடங்கி **'சரணகமல ஸேவாம்** என்று பெருமாளின் திருவடிகளில் இக்கல்யாண காவ்யத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறார். **கேசவ நம்பியைக் கால் பிடிப்பாள் என்னும் பேற்றினை எனக்கு அருள்** என்று பாடினவளின் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்னும் இரண்டு ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும், மேலும் இத்தாயாரைத் துதிக்கும் இந்த அழகான கோதாஸ்துதியையும் ஸேவிப்பவர்கள் இவளைப் போன்றே கேசவ நம்பியான எம்பெருமானின் சாஸ்வதமான திருவடித்தாமரைகளின் ஸேவா ஸௌபாக்யத்தை அடைந்து விளங்குவர் என்று அருளிச்செய்து ஸ்துதியைப் பூர்த்தி செய்கிறார் நம் ஆசார்யோத்தமனான ஸ்வாமி தேசிகன்!

ஸ்ரீஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

“ஸ்ரீ.”

“பரக்க விழிக்காத குரக்கரசன்” காயார் கோமடம் சேஷாத்ரிதாஸன்

சேஷ்டிதங்களுக்கென்றே ஏற்பட்டது ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரமாகும்.

ஆயர்பாடியில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் புரிந்த பால்யசேஷ்டிதங்களில் தங்களின் மனஸ்ஸைப் பறிகொடுக்காதவர் யாரேனும் உண்டா என்ன?

மீண்டும் மீண்டும் வெண்ணை கேட்டதால் கொடுக்க மறுத்த யசோதைப் பிராட்டியாரின் திருவுள்ளத்தை இளக்கித் தான் விரும்பிய வெண்ணையைப் பெறுவதற்காக அந்த மாயக்கண்ணன் தன் பிஞ்சுக்கால்களை இப்படியும் அப்படியுமாக வைத்துத் தன்னுடைய திருமேனியை அலங்கரிக்கின்ற திருவாபரணங்கள் குலுங்கக் கூத்தாடிய அழகை ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகள் தம்முடைய கோபாலவிம்சதியில் வர்ணிக்கும் அழகே அழகு.

“ஆவிர்பவத் வநிப்ருதாபரணம் புரஸ்தாத்

ஆகுஞ்சிதைக சரணம் நிப்ருதான்ய பாதம் |

தத்நா நிமந்தத முகரேண நிபத்த தாளம்

நாதஸ்ய நந்தபவநே நவந்த நாட்யம் ||”

என்று ஸ்வாமிஸ்ரீதேசிகள் வேண்டிக்கொண்டதைப் போன்று நம் கண்ணபிரானின் நவந்தநாட்யம் நம் ஒவ்வொருவரின் முன்பும் நடந்துகொண்டே இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்?

ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களில் ஈடுபடுவதாலன்றோ நம் ஸ்ரீமதாண்டவன், ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் போன்ற ஆசார்யச்ரேஷ்டர்களும் தங்களுடைய சிஷ்யவர்க்கங்களின் க்ருஹங்களுக்குத் தாம் தாம் ஆராதிக்கின்ற டோலைக்கண்ணனுடன் எழுந்தருளி அவ்விடங்களிலெல்லாம் டோலோதஸவத்தை நடத்தித் தாங்களும் கண்குளிரக் கண்டு அருபவித்துத் தங்களின் சிஷ்யவர்க்களையும் அருபவிக்கச்செய்து க்ருதார்த்தர்களாகின்றனர்? எம்பெருமானின் திவ்யகல்யாணகுணங்களில் ஆழங்காற்பட்ட நம் ஆழ்வார்களைப் போன்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் எவருமில்லை எனலாம்.

“தேவும் மற்றறியேன்” என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீநம்மாழ்வாரின் புகழையே பேசித்திரிந்த ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வாரும் “கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன்” என்று தனது சேஷ்டிதங்களுக்காகத் தாயாரால் உரலோடு கட்டிவைக்கப்பட்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை முதன் முதலில் ஸ்மரித்துவிட்டு அதன் பிறகே தம் ஆசார்யருடைய பெருமைகளைப் பேசத்தொடங்குகின்றார்.

இவருடைய ஆசார்யராகிய ஸ்வாமி ஸ்ரீநம்மாழ்வாரோ “எத்திறம் உரலினோடு இணைந்திருந்து ஏங்கிய எளிவே!” என்று வியந்தபடியே மூர்ச்சித்து விழுந்தார்.

ஸ்ரீபெரியாழ்வாரின் திருமொழியில் இடம்பெற்றுள்ள, “வெண்ணையளைந்த குணுங்கும் விளையாடு புழுதியும் கொண்டு” என்று தொடங்கும் திருநீராட்டபாகரங்கள் ஸ்ரீகண்ணபிரானின் பால்யசேஷ்டிதங்களில் இவ்வாழ்வாரின் ஈடுபாட்டைத் தெளிவாக விளக்கும். இன்னுமிப்படி எத்தனையோ விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

நிற்க.

“ஒரு நாயணத்துக்கு இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதற்கொப்ப, ஸ்ரீக்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களால் குதூஹலித்தவர்கள் ஒருபக்கம் இருக்க, இன்னொருபுறம் ஆற்றமாட்டாமல் தவித்தவர்களும் இருக்கவே செய்தனர்.

ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து ஓர் இரவில் இன்னொருத்தியின் மகனாக ஆயர்பாடியில் ஒளிந்து வளர்ந்துவந்த கண்ணபிரான் தன்னுடைய க்ருத்யங்களால் அந்தக் கம்சனின் வயிற்றில் நெருப்பாக தகித்தான் என்று ஸ்ரீஆண்டாள் திருப்பாவையில் அருபவித்தாள். கம்சனும், அவனால் ஏவப்பட்டவர்களும் நம் கண்ணபிரானால் விழிபிதுங்கினர்.

கம்சனும், அவனுடைய அடியாட்களும் ஒருபுறம் இருக்கட்டும் –

சூதுவாது அறியாத மக்கள் நிறைந்த ஆயர்பாடியில் இருந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின் வயதையொத்த ஆயர்பாடிச் சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் அவனை நினைத்து நினைத்துக் குதூஹலிக்க, வெண்ணையைத் திருடியது உள்ளிட்ட பல்வேறு விளையாட்டுத்தனங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஆயர்பாடித் தாய்க்குலத்தினர் அவன் மீது புகார் தெரிவித்தபடி இருந்தனர். இவ்வளவு ஏன்,

எம்பெருமான் தன்னுடைய திருமாளிகையிலேயே தனது கைவரிசையைக் காட்டியதாலன்றோ யாசோதைப்பிராட்டியார் அவனை உரலோடு சேர்த்துக் கட்டிவைத்தாள்? ஸ்ரீகண்ணபிரான் யௌவனப்பருவம் எய்தி ஆயர்பாடிப் பெண்களின் மனங்களை ஆக்ரமிக்கத் தொடங்கியதுதான் தாமதம், அப்பெண்களைக் காதலிக்கிறேன் பேர்வழி என்று அவர்களில் ஒவ்வொருவரையும் ஆட்டிப்படைக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

“கண்ணன் மனநிலையைத் தங்கமே தங்கம்

கண்டுவர வேணுமடி தங்கமே தங்கம்”

“பெண்ணென்று பூமிதனிற் பிறந்துவிட்டால் – மிகப்

பீழை இருக்குதடி தங்கமே தங்கம்”

என்றெல்லாம் பாடிய மஹாகவி பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டு கண்ணபிரானைக் காதலனாக வரித்துக்கொண்ட ஆயர்பாடிப்பெண்கள் பட்டபாட்டை அத்யத்புதமாக எடுத்துரைக்கின்றது. அந்த பாரதியாருக்கு வழிகாட்டி என்று யாரையாவது சொல்வதென்றால் நம் பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையாகிய ஸ்ரீஆண்டாளைத்தான் சொல்ல வேண்டும்.

“ஆரே உலகத்து ஆற்றுவார்? ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும்

காரேறு உழக்க உழக்குண்டு தளர்ந்தும் முறிந்தும் கிடப்பேனை”

“அழிலும் தொழிலும் உருக்காட்டான்...”

“நடையொன்றில்லா உலகத்து நந்தகோபன் மகன் என்னும்

கொடிய கடிய திருமாலால் குளப்புக்கூறு கொளப்பட்டு”

“மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனை

ஏலாப் பொய்கள் உரைப்பானை இங்கே போதக் கண்டரே?”

என்றெல்லாம் ஸ்ரீஆண்டாள் நாச்சியார் பாடியவை அனைத்தும் அந்த ஆயர்பாடியின் இளம்பெண்களுடைய அநுபவங்களின் ஸாரமாகவன்றோ அமைந்திருக்கின்றன? அந்த மாயக்கண்ணனால் எவ்வளவுதான் அவஸ்தைப்பட்டாலும் அந்த அப்பாவிப் பெண்களின் மனஸ்ஸுகளோ அவனை விட்டு வேறு எதையும் நினைப்பதில்லை. ஒரு ஸமயம் வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வராமல் ஏமாற்றினாலும் மற்றொரு ஸமயம் அந்தப் பதினாறாயிரம் தேவிமார்களில் ஒவ்வொருவருடனும் ஒவ்வொரு கண்ணனாகத் தானும் பதினாறாயிரம் திருவுருவங்களை எடுத்துக் கொஞ்சியுக் குலாவி ராஸலீலைகளைப் புரிபவனும் அவனேயன்றோ?

என்னதான் ராஸலீலைகளால் த்ருப்திப்படுத்துபவன் என்றாலும், அவனுடைய திரிசமனங்களால் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ளும் வேளைகளில் தங்களின் ஆற்றாமை தீரும்படியாக ஏதேனும் செய்யவேண்டும் என்று அந்த ஆய்ச்சிகளின் நெஞ்சம் துடிதுடிக்கவே செய்யும்.

ஆனால் அவர்களால் என்ன செய்வதுவிட இயலும்?

அன்னை யசோதையானவள் அவனுடைய தாயார் என்கிற ஹோதாவில் அந்தக் கண்ணனின் முதுகில் இரண்டு அடி வைக்கலாம். அவனை உரலோடு கட்டிப் போடலாம். ஆனால், அபலைக்கன்னிகளாகிய இவர்களால் ஒன்றிரண்டு வசவுச் சொற்களை மட்டுமே கூற முடிகிறது. அதே ஸமயம் அதுவே அவர்களுடைய மனத்தாங்கல்களுக்கு வடிகாலாகவும் அமைந்துவிடுகிறது.

இதோ ஒரு நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரத்தை ஸேவிக்கின்ற பாக்யம் நமக்குக் கிடைக்கின்றது.

“முற்றத்து ஊடு புகுந்து தனது திருமுகத்தைக் காட்டிப் புன்முறுவல் செய்து” அந்த அப்பாவி ஆயர்சிறுமிகள் கட்டியெழுப்பிய சிற்றில்களுடன் அவர்களுடைய சிந்தைகளையும் சிதைத்த கோவிந்தன் அத்துடன் நிற்கவில்லை.

விடியற்காலையில் கோழிகூவுவதன் முன்பே எழுந்து யமுனைத்துறைக்குத் தோழிமாரோடு வந்து நீராடுகின்ற ஆய்ப்பெண்கள், நீராடிய பின்பு தங்களுடைய ஆடைகளை யமுனைக்கரையிலேயே வைத்துவிட்டு ஆற்றில் இறங்கி நீராடிக் கொண்டிருக்க, அவர்களுக்குத் தெரியாமல் பின்தொடர்ந்து வந்த கண்ணபிரான் அந்த ஆடைகளையெல்லாம் கவர்ந்துகொண்டு யமுனைக்கரையில் உள்ள குருந்தமரம் ஒன்றின் கிளையில் ஏறிக்கொண்டுவிட்டான். போதாக்குறைக்கு மேலும் பலர் ஆற்றுக்குக் குளிக்க வருவதைப் பார்த்தது போன்று பாவனைகள் செய்து அப்பெண்களை அச்சமூட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

தாங்கள் எவ்வளவோ கெஞ்சியும் இரக்கம் காட்டாமல் தான் கவர்ந்த ஆடைகளைத் தன்னிடமே வைத்துக் கொண்டிருந்த கண்ணபிரானிடம் “எங்கள் மீது கொஞ்சம் இரக்கம் கொள்ளப்பா!” என்று

“பரக்கவிழித்து எங்கும் நோக்கிப் பலர் குடைந்தாடும் சுனையில்
அரக்கநில்லா கண்ணீர்கள் அலமருகின்றவா பாராய்!”

விழித்தயாரேனும் வந்துவிட்டால் எங்கள் நிலை என்னாகும் என்பதை நினைத்து எங்கள் கண்களில் கண்ணீர் நிற்காமல் பெருகுவதைப் பார். வெறும் கடைக்கண் பார்வையால் பார்த்தால் மட்டும் போதாது. இதுவரை எங்களுடைய நிலையைக் கண்டு இரங்காத நீ இனியாவது உன்னுடைய திருக்கண்கள் இரண்டையையும் நன்றாக அகலமாகத் திறந்து வைத்து எங்களைக் கருணையுடன் பார்ப்பாயாக!”

இன்றையதினம் இந்தப் பெண்களுக்குக் கொஞ்சத்தில் இரங்கப்போவதில்லை என்று அந்தக் கண்ணபிரான் தீர்மானித்துவிட்டான்.

“நின்திறத்தேன் அல்லேன் நம்பி....நீராட வாராய்!” என்று கெஞ்சிய அன்னையார் யசோதைப்பிராட்டியையே ஆட்டிப்படித்தவன் இந்த ஆய்ச்சிப் பெண்களுக்கா இரங்கப்போகிறான்?

“இவன் திருவுள்ளத்தில் இரக்கம் பிறப்பதற்கு வேறு எதைச் சொல்லலாம்?” என்று யோசித்த ஆய்ப்பாடிப்பெண்கள் அவனுடைய பூர்வாவதாரமாகிய ஸ்ரீராமாவதாரத்தை நினைவூட்டுகின்றனர் –

“இரக்கம் ஒன்றும் இலாதாய்! இலங்கையழித்த பிரானே!”

“எம் கண்ணபிரானே! கொஞ்சம் யோசனை செய்துபார்! இதற்கு முந்தைய அவதாரத்தில், எங்களைப் போன்றதொரு பெண்ணாகிய ஸ்ரீஸீதாதேவியின் பொருட்டு இலங்கைவரையில் சென்று யுத்தம் செய்து அங்கிருந்து அவளை மீட்டுவந்ததன் மூலம் அவளுடைய துயரங்களைத் துடைத்தவன் ஆயிற்றே. நீயா இப்படி எங்களைத் தவிக்க விடுகிறாய்?”

பார்த்தான் ஸ்ரீகண்ணபிரான். இவர்களுடன் இன்னும் கொஞ்சம் விளையாடலாம் என்று திருவுள்ளம் பற்றியவனாகத் தான் கவர்ந்துகொண்ட துணிகள் அத்தனையையும் தூக்கிக்கொண்டு தான் ஏறியிருந்த குருந்தைமரத்தின் உச்சிக்கிளையில் போய் அமர்ந்துகொண்டுவிட்டான். அதைப் பார்த்ததும் அந்த ஆய்ப்பாடிப் பெண்களுக்கு ஆத்திரம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. என்ன செய்வது என்று யோசித்தனர்.

நேரிடயாக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை நிந்தித்தால் தங்களுடைய துணிகளை அவன் தராமலே இருந்துவிடக்கூடும். எனவே இவனை நைச்சியமாகப் புகழ்ந்துதான் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே ஸமயம் அந்தப் புகழ்ச்சியே ஒரு வசவாக – வஞ்சப்புகழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, தங்களுடைய கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு –

“குரக்கரசு ஆவதறிந்தோம் குருந்திடைக் கூறை பணியாய்!”

ஹே கண்ணபிரானே! என்ன ஆச்சரியம்! எங்களுடைய துணிகளுடன் இத்தனை வேகமாகவும் லாவகமாகவும் இந்தக் குருந்தை மரத்தின் உச்சிக்குப் போய்விட்டாயே. உன்னுடைய மரமேறும் திறமையைப் பார்த்தால் உன்னை வானரங்களுக்கெல்லாம் அரசன் என்றே சொல்லலாம். தயவு செய்து எங்களுடைய துணியைக் கொடுத்துவிடப்பா!”

திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய திருப்பார்த்தன்பள்ளியில் மங்களாசாஸனம் செய்த ஸ்ரீதிருமங்கையாழ்வார் –

“அரக்கர் ஆவி மாள, அன்று ஆழ்கடல் சூழ் இலங்கை செற்ற
குரக்கரசன் என்றும் கோலவில்லி என்றும் மாமதியை
நெருக்குமாடம் நீடுநாங்கை நின்மலன்தான் என்று என்று ஒதி
பரக்கழிந்தான் என்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளி பாடுவானே!”

என்ற அத்யத்புதமான பாசுரத்தில், மஹாராஜா ஸுகர்வனின் தலைமையிலுள்ள குரங்குகளின் படையைத் திரட்டிக்கொண்டுசென்று இலங்கையை வென்ற எம்பெருமான் ஸ்ரீராமபிரானைக் “குரக்கரசன்” (குரங்குகளின் அரசன்) என்று அப்பெருமானுடைய பெருமை தோன்றப் பாடியருளினார்.

இங்கு இந்த ஆய்ப்பாடிப்பெண்களோ, அப்பெருமான் மரக்கிளைகளில் தாவித்தாவி ஏறிய திறமையைப் போற்றுவதாகிய பாவனையில், “நீ வானரங்களுக்கெல்லாம் தலைமை ஏற்கக்கூடியவன் என்று இப்பொழுதானப்பா நாங்கள் தெரிந்துகொண்டோம்” என்று வஞ்சப்புகழ்ச்சியாகக் கூறுவதன் மூலம் ஸ்ரீகண்ணபிரான் மீதுள்ள தாபத்தைச் சற்றே

தணித்துக்கொள்வதாக அமைந்த இந்த நாச்சியார்திருமொழிப்பாசரம் ஸ்ரீஆண்டாளும் கவித்திறமையை நமக்கெல்லாம் புலப்படுத்துகின்றது.

ஆயர்பாடிப்பெண்கள் தன்னைப்பார்த்து “நீ ஒரு வானரம்!” என்று மறைமுகமாகக் கூறியதைப் புரிந்துகொண்டு ரஸித்த எம்பெருமான், மேலும் சிறிது நேரம் போக்குக்காட்டிவிட்டுக் கடைசியில் அப்பேதையர்களின் அஞ்சலியைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய வஸ்த்ரங்களைத் திரும்பிக்கொடுத்தருளினான். அவ்விதம் வஸ்த்ரங்களைத் திரும்பிக்கொடுக்க எம்பெருமான் தாமதம் செய்ததன் பயனாக மேலும் சில அத்யத்புதமான பாசரங்கள் நமக்குக் கிடைத்தன என்பதே கலியுகத்தில் பிறந்துள்ள நாம் அனைவரும் செய்த பேறாகும்.

மேலும் எம்பெருமானுக்கும் அவனடியார்களுக்கும் இடையிலான உறவிலும், உரையாடல்களிலும் ஹாஸ்ய உணர்வு, வஞ்சப்புகழ்ச்சி ஆகியவற்றுக்கும் இடமுண்டு என்பதையும் இப்பாசரத்தின் மூலம் ஸ்ரீஆண்டாள் நமக்கெல்லாம் உணர்த்துகின்றாள்.

பூமாலை சூடிக்கொடுத்தும் பாமாலை பாடிக்கொடுத்தும் எம்பெருமானை வசப்படுத்திய ஸ்ரீஆண்டாளின் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி ஆகியவற்றை அவற்றின் பொருளுணர்ந்து மனமொன்றி அநுபவித்துத் திருவாடிப்பூரத்தைக் கொண்டாடி மகிழ்வோமாக!

ஸ்ரீமத்யை ஸ்ரீகோதாயை நம:

ஸ்ரீமதே வராஹ மஹாதேசிகாய நம:

நாச்சியார் நமக்களித்த அருளமுதம்

கவிதை முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்ணிய புரி (புனா)

வானமர்க்கும் தானவர்க்கும் வந்துநின்ற கண்ணபிரான்
தேனமுதாய்த் திருநெஞ்சம் திருமாலுக்காய் ஆக்கியபின்
மானிடவர்க்கு ஆட்படினோ வாழ்கில்லேன் வாசுதேவா!
நானுனக்கு என்றெழுதி நல்நெஞ்சாய்ப் படைத்தனையே!

வேங்கடவற்கு விதியென்னை என்ற மாற்றம்
தாங்கடவா வண்ணம் நின்ற தையலாள் நெஞ்சதனில்
ஓங்கிநின்ற, உலகளந்த உத்தமனை நினைத்திடவே,
நீங்காத செல்வங்கள் நிறைத்திடவே வாருமென்றாள்!
நாராயணனே நம்தெய்வம் நமக்கேயருளை மொழிந்தபடி,
பூரணியாம் பார்மகள்கோதை பூரிப்புடன்கவி புனைகின்றாள்;
நீராடியபின் தோழியரோடு நிமலனையே அழைத்தபடி,
காரணமாம் கண்ணனடிகளை காண்பதற்கு விரைகின்றாளே!

இம்மைக்கும் ஏழேழ்பிறவிகள் யாவைக்கும் பற்றவனே!
செம்மையுடைய திருக்கரமே சேர்த்திடுமவன் திருவருளே!
மெய்மையவன் பெருவார்த்தை மேலொருநாள் சொல்லியதால்
தம்மையுக்கும் தாமவர்க்கே தம்மிடத்தே பொய்யாகாதே!

என்றென்றும் உன்சேவகம் ஏத்திப் பறைகொள்வோம்
நன்றென்ற நாரணன்தன்னால் நானிலத்தில் நலமேசெய்வோம்
சென்றுநாம் சேவித்தவன் சேவடிக் கே செய்பணியேற்போம்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கிடுமெம் பெருமான்முன்னே!

சங்கரையா! நின்செல்வம் சாலவும் அழகன்றோ?
அங்கையிடம்நீ சென்றது அவன் வாயமுதம் பெறவன்றோ?
மங்கையாய்க் கேட்கின்றாள், மாயவனின் வாய்தீர்த்தம்,
தங்கியே தித்தித்திருக்கும் அமுதமே அதுவன்றோ?

நாறுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு வாயால்நேர்ந்து,
நூறுதடாவினில் அக்காரடிகில் வெண்ணெய்கள் வைத்தேன்,
ஏறும்புள்ளதில் வந்துநீ, பிரானே! ஏற்றுக்கொண்டே அருள்வாயென,
வீற்றிருந்த விமலன்தன்னை வேண்டினாள், ஆண்டாள்கோதை!
கற்றோமாஏதும் கண்ணா! நின் கழல்களை தொழுவதன்றி?

மற்றேதும் விரும்பினோமா மாயவாநின் துணையேயன்றி?
உற்றோமேயாவோம் உமக்கேநாம் ஆட்சிகள் செய்தலன்றி
அற்றோமன்றோ? வேண்டினின்றோம் மற்றைக்காமம் மாற்றுஎன்றே!

கண்ணா! காட்சிப்பொருளே! நீயே! என்வாட்டம் போக்கவைக்கும்நின்
வாயமுதோ? ஆடையோ? துழாயோ? மாலையோ? அடிப்பொடியோ?
திண்ணமாய்க் கிடைக்கவே, தீர்ந்திடும் துயர்களென தந்துதவுஎன
கொண்டு குளிரவேசேர்க்க வேட்கையோடே வேண்டி நின்றாளே!

விருந்தாவனத்தே கண்டேகண்ணன் வீதியார வந்தானென்று
பருந்தாட்களிறுக்கு அருள்செய்த பரமன் அடக்கீழ்நின்றே,
விருந்தாயிருந்த மாதவ மணியை தன்பிணிக்கே
மருந்தாயிருக்க மனத்தால், கோதைதான் மன்றாடினளே!

நாச்சியார்தாம் மொழிந்தமொழி நற்றமிழால் நல்லமுதம்
பாய்ச்சியது தேனெனவே படித்தவர்க்கும் கேட்டவர்க்கும்
தாழ்ச்சியினி ஏதுமில்லை தாள்வீழ்ந்தோம் தன்னிகரில்
ஆட்சியென அமைந்ததுவே அவனருளே நமக்கென்றே!

பாவைதந்த திருப்பாவை பாடியவேதம் திருமொழிகள்
தாவியையம் தான்கொண்ட தலைவனவன் திருவடிக்கே!
நாவைவைத்து நாரணன்புகழ் நாள்தோறும் நவின்றால்,
மேவிநிற்கும் மேன்மைகளே, மெய்ப்படுமே நம்வாழ்நாள் !

நாடுந்தெய்வம் நந்தன்மகன் நல்லடிகள் நயந்தோம்!
தேடுந்தெய்வம் நேரில்வர திருமொழிகள் பயில்வோம்!
பாடியவளின் பாசுரம்தரும் பக்திவழி காண்போம்!
ஆடிப்பூர நாயகியை அன்பினாலே தொழுவோம்!

ஆண்டாள் படியுங்கள், ஆண்டவனை எளிதாக உணரலாம் மு.ஹரி காமராஜ் (VIKATAN)

ஆகஸ்ட் 7ம் தேதி வரும் விஷேசம் வைணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அது தமிழுக்கே மிக மிக சந்தோசமான நாள்தான். ஆம், சூடிக்கொடுத்து அரங்கனோடு தமிழையும் ஆண்ட ஆண்டாளின் திரு அவதார திருநாள்தான் அன்று. திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி எனும் இரண்டு நூல்களால் பாற்கடல் உறையும் பரந்தாமனை மட்டுமல்லாமல், தமிழ்ச்சுவை தேடி அலையும் எளிய மனிதர்கள் வரை அனைவரையும் கட்டிப்போட்டவர் ஆண்டாள். கலியுகத்தின் நள ஆண்டில் ஆடி மாத சுகலபக்ஷ சனிக்கிழமை நாளில் பூர நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தார். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தலத்தில் பெரியாழ்வார் உருவாக்கிய துளசி தோட்டத்தில் பூதேவியின் அம்சமாகத் தோன்றினார் தமிழ்க்கோதை. கோதை என்றால் பூமாலை என்றும் வாக்கை தருபவள் என்றும் தமிழ் கூறுகிறது. இரண்டு அர்த்தமும் இவருக்கு மிக சரியானது என்றே அவரது வாழ்க்கை கூறுகிறது. அரங்கனுக்கு மாலையான கோதை நம் அன்னை தமிழுக்கு அநேக வாக்கையும் அளித்தார். பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒரே பெண், திருமாலுக்குத் தம்மை ஒப்படைத்த பெண்களில் இவரே முன்னோடி என்பதையெல்லாம் தாண்டி தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆண்டாள் அற்புதமான இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறார் என்றே போற்றப்படுகிறார். பதினைந்து வயதிலேயே அரங்கனோடு கலந்து விட்ட ஆண்டாள் இத்தனை அழகான பாடல்களை எழுதியுள்ளார் என்பது திருமாலின் கிருபை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சங்கத் தமிழ்மாலை என்று தமிழ் கொண்டாடும் திருப்பாவைப் பாடல்கள் ஆண்டாளை அழியா நிலையில் என்றுமே வைத்துள்ளது. முப்பது தேன்சொட்டும் பாடல்களால் ஆண்டாள் அத்தனை பேர்களையும் ஆள்கிறார். 'இயற்றர விணை கொச்சகக் கலிப்பா' வகையைச் சேர்ந்த திருப்பாவைப் பாடல்கள் ஆன்மிக தத்துவங்களை மட்டும் சொல்லவில்லை. அந்தக் காலத்து வாழ்க்கை முறை, அருமையான அறிவியல் கருத்துகளையும் சொல்கிறது. உதாரணமாக மழை எப்படிப் பெய்கிறது என்று கோதை சொன்னதை இன்றைய வானிலை நிபுணர்கள் வியந்து போற்றுகிறார்கள். 'ஆழி மழைக் கண்ணா ஒன்று நீ கை கரவேல்' பாடல் ஒன்று போதும் அறிவியலும், தமிழும், அரங்கன் காதலும் பின்னிப்பிணைந்த ஜாலத்தை சொல்லும். ஆண்டாளின் சொல்நயமும் புதுமையும் எட்டாம் நூற்றாண்டில் இது எழுதப்பட்டது என்பதையே மறக்கச் செய்கிறது. அத்தனை புதுப்புது வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் ஆண்டாளால் அருளப்பட்டது. கீச்சீச் எனும் சொல் எல்லாம் ஆண்டாளுக்கு முன்னர் யாருமே உபயோகிக்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். ஆதி காலம்தொட்டே நடந்து வரும் தமிழ்ப்பெண்களின் அதிகாலை நீராடலை திருப்பாவை வந்த பின்னர்தான் புனிதமான விஷயமாக மாற்றிவிட்டது. மார்கழி அதிகாலையில் நீராடச் சென்ற ஆண்டாள், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரே ஆயர்பாடியாகவும், தானே ராதையாகவும், வடபத்ரசாயி கிருஷ்ணராகவும் எண்ணிப் பாடினார். ஆண்டாளின் இந்தத் திருப்பாவை பாடலை பாடிப்பாடி சொக்கிப்போனவர் ஸ்ரீ

ராமானுஜர். இதனாலே தன்னை திருப்பாவை ஜீயர் என்று அழைத்தால் மகிழ்ந்து போவாராம். பெரியவாச்சான் பிள்ளை, மணவாள மாமுனிகள், ஜெகந்நாத ஆச்சாரியார் போன்ற பல மஹான்கள் இந்தத் திருப்பாவைக்கு நேயர்களாகவே இருந்தனர். முப்பது பாடலையும் படித்துப்பாருங்கள். ஆண்டாளுக்கு அடிமையாகவே மாறிவிடுவோம்.

திருப்பாவை தேன்மழை என்றால், நாச்சியார் திருமொழி சர்க்கரை பந்தல் எனலாம். 143 பாடல்களைக் கொண்ட நாச்சியார் திருமொழி, கண்ணனை அடைவது ஒன்றே தமது வாழ்நாள் லட்சியம் என ஆண்டாள் கூறும் பாடல்களாகவே உள்ளது. "வாரண மாயிரம் சூழவ லம்செய்து" 'கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ' போன்ற பாடல்கள் படிப்பவர் நாவில் தித்திப்பை வரச்செய்யும் இனிமை கொண்டவை. ஆண்டாளின் வாழ்வும் தமிழ் படைப்புகளும் ஆச்சர்யமானவை. பிறந்து, வீணே வாழ்ந்து மடியும் நிலைக்கு எதிரான ஆண்டாள், தமது சொந்த விருப்பங்களை மட்டும் பாடல்களில் சொல்லாமல், நாடும் நாட்டு மக்களும் நலமாக வாழ இறைவனை வேண்டுகிறார். நலமாக இருக்க தெய்வ பக்தி ஒன்றே வழி என்றும் காரணம் சொல்கிறார். ஆண்டாளின் தமிழ் சுயநலமில்லாத பாடல்களைக் கொடுத்தது. பிறர் நலத்துக்குப் பாடப்படும் எந்தப் படைப்பும் சிரஞ்சீவித்தன்மை பெற்றுவிடும் அல்லவா?

ஆண்டாள் மட்டுமல்ல, அவரது பாடல்களும் அழியாத தன்மை கொண்டதே. இந்த ஆண்டாள் திரு அவதார நாளில் அவரை வணங்குவதோடு நிறுத்தி விடாமல், அவர் எழுதிய பாடலையும் படித்துப் பாருங்கள். தமிழ் இத்தனை அழகா என்று வியந்து போவீர்கள்! பகவானையே எழுப்பிய அந்த தெய்வப்பெண் உங்கள் விருப்பங்களை கேட்கச்செய்வார். ஆண்டாளைப் படியுங்கள், ஆண்டவனை எளிதாக உணரலாம்.

ஸ்ரீமத்யை ஸ்ரீகோதாயை நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீகோதை நாச்சியாரின் கோதில்தமிழ் சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்

ஆக்க முயற்சி: க்ருஷ்ணகுமார தாத தாஸன், புண்டயபுரி(புளா)

ஸ்ரீஆண்டாள் திருவவதாரமாம் ஆடிப் பூர சுபதினத்தில், அவரது இனிய கோதில் தமிழ்ச்சுவை மிகுந்த பாசுரங்கள் பற்றியும் கீழுள்ள புதிர் மூலம் கண்டறிந்து விடுவித்து மகிழலாம்.. ஸ்ரீஆண்டாளை வணங்கி அவரது திருப்பாவை மற்றும் நாச்சியார் திருமொழி பாசுரங்களை பாடி பதங்கள் அறிந்து கொண்டு நாளை நன்னாளாக்குவோம்!

1							2
					3	4	
	5		6		7		8
						9	
	10					11	
				12			
		13			14		
15			16				17

குறிப்புகள்:

இடமிருந்து வலம்: 1. ஆநிரை ரட்சகன், --- வரில் கூடிடு கூடலே 9. வளைந்த காதணி
10. பெருமானார், வேங்கடத்துள் நின்ற அழக --- நாச்சியார் கூறுவது 15. பன்னிரு
நாமங்களுள் ஒன்று, ---வந்தென்னை கைத்தலம் பற்ற

வலமிருந்து இடம்: 2. காடு, ---இடைத் திரிவதோர் 4. தொடுத்த ---வரவெங்கும்
காணேன் 8. மணமாலை---சூட்டக் கனா கண்டேன் என்கிறார் ஆண்டாள் 11.---த்து
வாழ்வீர்கள் நாமும் நம் பாவைக்கு 12. கிராமத்தை விட பெரிய இடம், வில்லிபுதுவை ---
13. கண்ணன் அரசாண்ட இடம், ---பிரானுக்கே சங்கற்பித்து 14. பங்குனிநாள் ---பாரித்தோம்

மேலிருந்து கீழ்: 1. பெரியாழ்வார் குழந்தை ஆண்டாளுக்கு வைத்து அழைத்த பெயர்3.
கோடு, ---வளை இல் புகுந்து5. நல்குணமுள்ளவன், நம்மையுடையவன் நாராயணன் ---
6. தெள்ளியார் பலர் கைதொழும் --- 8. கைகளால் அருகே கூப்பிடு12. பெருமாள் யானை,
சிங்க வாகனத்தில் உலவும் காட்சி, --- அழகு 14. தோரணத்தில் உபயோகிப்பது, பாளை
மற்றும்---

கீழிருந்து மேல்: 7. சிரம் 11. மோகூத்திற்கு நாதன், துன்பக் கடல்புக்கு ---என்பதோர்
தோணி பெறாது உழல்கின்றேன்15. வளர்ந்த கண்ணன் வாழ்ந்த இடம், ---புறத்தென்னை
உய்த்திடுமின் 16. ஆண்டாள் வைத்த நூறு அக்கார அடிசில் பாத்திரம் 17. கண்ணனுக்குப்
பிடித்தது... வெள்ளை நிறத்தது உறிமேல் வைத்த ---

ஸ்ரீஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகோதை நாச்சியாரின் கோதில்தமிழ் ஆடிப்பூர சிறப்பு குறுக்கெழுத்துப் புதிர்!

விடைகள்

1 கோ	வ	ல	ன்			ன்	கா2
தை			ன்	3 வ	லை	4 த	
	5 ந		6 தே		7 த	ந்	8 அ
	ம்		வ			9 கு	ழை
	10 பி	ரா	னா	ர்		ய	11 வை
			ர்	க	12 ந		ய்
ரை	வ	13 து		டை	14 க		ணை
து			டா			மு	ண்
15 ம	து	தூ	16 த	ன்		கு	17 வெ

ஆசார்யன் திருவடிகளே சரணம்

ஆண்டாள் நாச்சியார் மங்களாசாசனம்-புதிர்

கோதை லக்ஷ்மி ஸ்ரீநிவாசன் ஓசூர்

ஆண்டாள் நாச்சியார் மங்களாசாசனம் செய்துள்ள திவ்ய தேசங்களை, கீழ்க்கண்ட பாசுரங்களின் உதவியுடன் கட்டங்களை நிரப்புக. அடிக் கோடிட்ட எழுத்துகளை தனியே எடுத்து ஒழுங்குபடுத்த 'நவ திருப்பதி தலம்' ஒன்றின் பெயர் வருவதைக் காண்க.

பாசுரம் வரிகள்:-

1. 'ஆவலன்புடையார் தம் மனத்தன்றி மேவலன்.....
கோவலன்வரில் கூடிடு கூடலே. (7)

--	--	--	--	--	--	--	--

2. 'காட்டில் தன்னொடும் கூட்டுமாகில் , நீ கூடிடு கூடலே'. (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. சிந்துரச்செம்பொடிப்போல் சுழலையில் நின்று
உய்துங்கொலோ? (8)

--	--	--	--	--	--	--	--

4. கதிரொளி தீபம் கலசமுடனேந்தி கனாக் கண்டேன் தோழி
நான்! (5)

--	--	--	--	--

5. 'மென்னடையன்னம் பரந்து விளையாடும் உலகளந்தான்
வரக் கூவாய்!' (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--

6. சங்கமாகடல் கடைந்தான் தண் என்னாவி தங்குமென்று
உரையீரே! (7)

--	--	--	--	--	--	--

7. பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் இடர்தீர்வராகாதே? (7)

--	--	--	--	--	--	--	--

8. நாணி இனியோர் கருமமில்லைஎன்னை உய்த்திடுமின்! (7)

--	--	--	--	--	--	--	--

9. 'பாலாலிலையில் துயில் கொண்ட பரமன் நெறி
மென்குழல் மேல் சூட்டீரே!' (7)

--	--	--	--	--	--	--	--

10. 'மாதவன் என் மணியினை வலையில் கண்டோமே.!' (9)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

விடைகள்:-

1. திருத்துவாரகை, (நாச் திரு 4-8)
2. திருக்கண்ணபுரம், (4-2)
3. திருமாலிருஞ்சோலை, (9-1)
4. திருமதுரா (6-5)
5. திருவில்லிபுத்தூர், (5-5)
6. திருவேங்கடம், (8-7)
7. திருவரங்கம், (11-3)
8. திருஆய்ப்பாடி, (12-2)
9. திருக்குடந்தை, (13-2)
10. திருவிருந்தாவனம். (14-5)

நவதிருப்பதித் தலம்

திருவரகுணமங்கை

Andal, Thiruindaloor

ANSWERS TO KODAI TAMIZH PUZZLE

1. ஆனைச்சாத்தன்
2. முடி
3. தூதை
4. சுளகு
5. பறை
6. திங்கள், மதியம், சன்திரன்
7. களிறு, ஆனை, யானை, வாரணம், கரி
8. தட்டொளி
9. தாரா
10. தோன்றி பூ, கோடல் பூ, காந்தல் மலர்
11. குப்பாயம்
12. மருப்பு

1. AnaichchAttan
2. muDi
3. toodai
4. chuLagu
5. paRai
6. tingaL, mathiyam, chandiran
7. kaliRu, Anai, yAnai, vAraNam, kari
8. taTToLi
9. tArA
10. tOnRi poo, kOdal poo, kAndal malar
11. kuppAyam
12. maruppu

Andal at Srivilliputtur

சூடிக் கொடுத்த நல் நாச்சியார் கோதைக்கும்
 தேடி அவள் கொண்ட ஸ்ரீ ரங்கநாதர்க்கும்
 நாடி அவள் புகழ் கூடி உவகையுடன்
 பாடிய பக்தர்க்கும் கேட்பவர் யாவர்க்கும்
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்